

**CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE**

25 mai 2021

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte - Toma Nadejda,

Judecători - Țurcan Anatolie, Timofti Vladimir, Cobzac Elena, Boico Victor

judecând fără citarea părților, recursurile ordinare declarate de către reprezentantul părții vătămate SRL „Cidonia”, Bulgac Ivan, de către inculpatul Luca Isidor, de către inculpata Vutcariova Ecaterina, de către avocatul Rusu Eugen în numele inculpaților și de către avocații Caldîba Veronica și Caldîba Vitalie în numele inculpaților, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriai Ungheni din 10 iunie 2013 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 30 septembrie 2020, în cauza penală privindu-i pe

*Vutcariova Ecaterina xxxxx, născută la xxxxx,
originară și domiciliată în xxxxx
și*

*Luca Isidor xxxxx, născut la xxxxx, originar și
domiciliat în s. xxxxx.*

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 05.10.2011 – 10.06.2013;

Instanța de apel: 02.07.2013 – 25.05.2016;

Instanța de recurs ordinar: 04.08.2016 – 06.12.2016;

Instanța de apel: 04.01.2017 – 30.09.2020;

Instanța de recurs ordinar: 24.12.2020 – 25.05.2021.

Asupra recursurilor ordinare declarate, în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriai Ungheni din 10 iunie 2013, Vutcariova Ecaterina a recunoscută vinovată și condamnată în baza art.361 alin.(2) Cod penal la 3 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de conducere și de administrator al valorilor materiale pe un termen de 3 ani.

Conform art.90 Cod penal, executarea pedepsei cu închisoare i-a fost suspendată condiționat, pe o termen de probă de 3 ani.

Luca Isidor a recunoscut vinovat și condamnat:

- în baza art.361 alin.(2) Cod penal la 3 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de conducere și de administrator al valorilor materiale pe un termen de 1 an;
- în baza art.196 alin.(4) Cod penal la 2 ani închisoare.

Potrivit art.84 alin.(1) și (4) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsă definitivă de 4 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de conducere și de administrator al valorilor materiale pe un termen de 1 an.

Conform art.90 Cod penal, executarea pedepsei cu închisoare i-a fost suspendată condiționat, pe un termen de probă de 3 ani.

De la inculpați s-a încasat, în mod solidar, în beneficiul SRL „Cidonia” prejudiciul în mărime de 107 739 lei.

1.2. Potrivit rechizitoriului **Vutcariova Ecaterina**, a fost învinuită de faptul că, în iulie 2009, îndeplinind funcția de contabil șef al SRL „Ialcomagro”, în urma unei înțelegeri eu cet. Luca Isidor, care nu era angajat al societății nominalizate, i-a transmis acestuia ștampila SRL „Ialcomagro” și rechizitele bancare necesare pentru ca el să poată încheia contracte din numele societății respective. La 03.07.2009 cet. Luca Isidor, prezentându-se ca director comercial al SRL „Ialcomagro” și utilizând ștampila și rechizitele bancare ale acestei societăți, a încheiat eu SRL „Cidonia” un contract de livrare a fructelor.

În baza acestui contract, la 06.07.2009, SRL „Cidonia” a livrat pentru SRL „Ialcomagro” conform facturii fiscale nr. SU2108050 o cantitate de 14 060 kg de caise în sumă de 168 720 lei, la 07.07.2009 conform facturii fiscale nr.SU2108051 o cantitate de 17 547 kg de caise în sumă de 210564 lei și la 08.07.2009 conform facturii fiscale nr. SU 2108052 o cantitate de 18 142 kg de caise în sumă de 217 704 lei, în total a livrat producție în sumă de 596 988 Ici.

Ulterior Vutcariova Ecaterina împreună cu Luca Isidor. ca reprezentanți și prin intermediul SRL „Ialcomagro”, au transferat pe contul SRL, „Cidonia” 388 554 lei, iar restul 208 434 lei i-au însușit.

Prin acțiunile sale intenționate, Vutcariova Ecaterina Ivan împreună cu Luca Isidor Semion, au comis o escrocherie, adică au dobândit ilicit bunurile altei persoane prin înșelăciune și abuz de încredere după indicele: cu cauzarea de daune în proporții deosebit de mari, ceia ce constituie infracțiunea prevăzută de art.190 alin.(5) Cod penal.

Tot Vutcariova Ecaterina, deținând funcția de contabil șef al SRL „Ialcomagro” și atribuindu-și ilegal funcția de director-interimar al SRL „Ialcomagro”, la 06.07.2009 a emis un ordin fals sub nr. 1-m prin care cet. Luca Isidor a fost angajat în societatea nominalizată în funcția de director comercial.

Tot ea, la 10.07.2009. în același mod a emis un alt ordin sub nr.2-m prin care cet. Luca Isidor a fost eliberat din funcția de director comercial al SRL „Ialcomagro”.

În aceeași zi ca a încheiat un contract din numele directorului SRL „Ialcomagro”, Leahu Anatolie privind angajarea cet. Luca Isidor în calitate de director comercial al societății respective și în baza acestui contract a emis ordinul nr.3-m de angajare a susnumitului, pe care l-a semnat ilegal din numele directorului, adică în lipsa împuternicirilor de a exercita asemenea atribuții.

Prin acțiunile sale intenționate, Vutcariova Ecaterina a confecționat, deținut și folosit documente oficiale false care acordă drepturi și eliberează de obligații, ceia ce constituie infracțiunea prevăzută de art.361 alin.(1) Cod penal.

Luca Isidor, a fost învinuit de faptul că, în iulie 2009, Vutcariova Ecaterina, îndeplinind funcția de contabil șef al SRL „Ialcomagro”, în urma unei înțelegeri cu cct. Luca Isidor, care nu era angajat al societății nominalizate, i-a transmis acestuia ștampila SRL „Ialcomagro”, și rechizitele bancare necesare pentru ca el să poată încheia contracte din numele societății respective. La 03.07.2009 cet. Luca Isidor, prezentându-se ca director comercial al SRL „Ialcomagro”, și utilizând ștampila și rechizitele bancare ale acestei societăți, a încheiat cu SRL „Cidonia” un contract de livrare a fructelor.

În baza acestui contract, la 06.07.2009, SRL „Cidonia” a livrat pentru SRL „Ialcomagro”, conform facturii fiscale nr. SU2108050 o cantitate de 14060 kg de caise în sumă de 168720 lei, la 07.07.2009 conform facturii fiscale nr.SIJ2108051 o cantitate de 17 547 kg de caise în sumă de 21 0564 lei și la 08.07.2009 conform facturii fiscale nr.SU 2108052 o cantitate de 18 142 kg de caise în sumă de 217 704 lei, în total a livrat producție în sumă de 596 988 lei.

Ulterior Luca Isidor împreună cu Vutcariova Ecaterina, ca reprezentanți și prin intermediul SRL „Ialcomagro”, au transferat pe contul SRL „Cidonia” 388 554 lei. iar restul 208 434 lei i-au însușit.

Prin acțiunile sale intenționate, Luca Isidor xxxx împreună cu Vutcariova Ecaterina xxxx, au comis o escrocherie, adică au dobândit ilicit bunurile altei persoane prin înșelăciune și abuz de încredere după indicele: cu cauzarea de daune în proporții deosebit de mari, ceia ce constituie infracțiunea prevăzută de art.190 alin.(5) Cod penal.

Tot Luca Isidor, la 03.07.2009, ne dispunând de împuternicirile respective și deținând ștampila și rechizitele bancare ale SRL „Ialcomagro”, a încheiat și a semnat un contract cu SRL „Cidonia” de procurare a caiselor în care s-a înscris că deține funcția de director comercial, dar de fapt nu era angajat al firmei respective. Ulterior în baza acestui contract a primit marfă de la SRL „Cidonia” în valoare de 596 988 lei.

Prin acțiunile sale intenționate, Luca Isidor xxxxx a confecționat, deținut și folosit un document oficial fals care acordă drepturi, ceia ce constituie infracțiunea prevăzută de art.361 alin. (1) Cod penal.

1.3. Potrivit ordonanței de modificare a învinuirii din 06 noiembrie 2012, **Vutcariova Ecaterina xxxxx**, a fost învinuită de faptul că printr-o înțelegere prealabilă cu Luca Isidor Semion au dobândit ilicit bunurile altei persoane în următoarele circumstanțe:

În iulie 2009 Vutcariova Ecaterina, îndeplinind funcția de contabil șef al SRL „Ialcomagro”, în urma unei înțelegeri cu cet. Luca Isidor, care nu era angajat al societății nominalizate, i-a transmis acestuia ștampila SRL „Ialcomagro” și rechizitele

bancare necesare pentru ca el să poată încheia contracte din numele societății respective. La 03.07.2009 cet. Luca Isidor, prezentându-se ca director comercial al SRL „Ialcomagro” și utilizând ștampila și rechizitele bancare ale acestei societăți, a încheiat cu SRL „Cidonia” un contract de livrare a fructelor.

În baza acestui contract, la 06.07.2009, SRL „Cidonia” a livrat pentru SRL „Ialcomagro” conform facturii fiscale nr. SU2108050 o cantitate de 14 060 kg de caise în sumă de 16 8720 lei, la 07.07.2009 conform facturii fiscale nr.SU2108051 o cantitate de 17 547 kg de caise în sumă de 210 564 lei și la 08.07.2009 conform facturii fiscale nr.SU 2108052 o cantitate de 18 142 kg de caise în sumă de 217 704 lei, în total a livrat producție în sumă de 596 988 lei.

Ulterior Vutcariova Ecaterina împreună cu Luca Isidor, ca reprezentanți și prin intermediul SRL „Ialcomagro”, au transferat pe contul SRL „Cidonia” 388 554 lei, iar restul 208 434 lei i-au însușit.

Prin acțiunile sale, Vutcariova Ecaterina împreună cu Luca Isidor, au comis escrocheria, adică au dobândit ilicit bunurile altei persoane prin înșelăciune și abuz de încredere după indiciile: cu cauzarea de daune în proporții deosebit de mari, ceia ce constituie o infracțiune prevăzută de art.190 alin.(5) Cod penal.

Tot Vutcariova Ecaterina printr-o înțelegere prealabilă cu Luca Isidor Semion, care ultimul la 03.07.2009, ne dispunând de împuternicirile respective și deținând ștampila și rechizitele bancare ale SRL „Ialcomagro”, a încheiat și a semnat un contract cu SRL „Cidonia” de procurare a caiselor în care s-a înscris că deține funcția de director comercial al SRL „Ialcomagro”, dar de fapt nu era angajat al firmei respective. Ulterior în baza acestui contract a primit marfa de la SRL „Cidonia” în valoare de 596 988 lei.

Mai apoi, Vutcariova Ecaterina, deținând funcția de contabil șef al SRL „Ialcomagro” și atribuindu-se ilegal funcția de director-interimar al SRL „Ialcomagro”, printr-o înțelegere prealabilă cu Luca Isidor Semion, la 06.07.2009 a emis un ordin fals sub nr.1-m prin care ultimul a fost angajat în societatea nominalizată în funcția de director comercial.

Tot ea, la 10.07.2009, în același mod, a emis un alt ordin sub nr.2-m prin care Luca Isidor a fost eliberat din funcția de director comercial al SRL „Ialcomagro”.

În aceeași zi ea a încheiat un contract din numele directorului SRL „Ialcomagro” Leahu Anatolie privind angajarea lui Luca Isidor în calitate de director comercial al societății respective și în baza acestui contract a emis ordinul nr.3-m de angajare a susnumitului, pe care l-a semnat ilegal din numele directorului, adică în lipsa împuternicirilor de a exercita asemenea atribuții.

Prin acțiunile sale intenționate, Vutcariova Ecaterina împreună cu Luca Isidor Semion a confecționat, deținut și folosit documente oficiale false care acordă drepturi și eliberează de obligații, după indicii de două sau mai multe persoane, ceia ce constituie infracțiunea prevăzută de art.361 alin.(2) lit. b) Cod penal.

Luca Isidor xxxxx, printr-o înțelegere prealabilă cu Vutcariova Ecaterina Ivan au dobândit ilicit bunurile altei persoane în următoarele circumstanțe:

în iulie 2009 Vutcariova Ecaterina, îndeplinind funcția de contabil șef al SRL „Ialcomagro”, în urma unei înțelegeri cu cet. Luca Isidor, care nu era angajat al societății nominalizate, i-a transmis acestuia ștampila SRL „Ialcomagro” și rechizitele bancare necesare pentru ca el să poată încheia contracte din numele societății respective. La 03.07.2009 cet. Luca Isidor, prezentându-se ca director comercial al SRL „Ialcomagro” și utilizând ștampila și rechizitele bancare ale acestei societăți, a încheiat cu SRL „Cidonia” un contract de livrare a fructelor.

În baza acestui contract, la 06.07.2009, SRL „Cidonia” a livrat pentru SRL „Ialcomagro” conform facturii fiscale nr. SU2108050 o cantitate de 14 060 kg de caise în sumă de 16 8720 lei, la 07.07.2009 conform facturii fiscale nr.SU2108051 o cantitate de 17 547 kg de caise în sumă de 210 564 lei și la 08.07.2009 conform facturii fiscale nr.SU 2108052 o cantitate de 18 142 kg de caise în sumă de 217 704 lei. în total a livrat producție în sumă de 596 988 lei.

Ulterior Luca Isidor împreună cu Vutcariova Ecaterina, ca reprezentanți și prin intermediul SRL „Ialcomagro”, au transferat pe contul SRL „Cidonia” 388 554 lei, iar restul 208 434 lei i-au însușit.

Prin acțiunile sale, Luca Isidor împreună cu Vutcariova Ecaterina, au comis escrocheria, adică au dobândit ilicit bunurile altei persoane prin înșelăciune și abuz de încredere după indicele: cu cauzarea de daune în proporții deosebit de mari, ceia ce constituie infracțiunea prevăzută de art.190 alin.(5) Cod penal.

Tot Luca Isidor, printr-o înțelegere prealabilă cu Vutcariova Ecaterina, la 03.07.2009, ne dispunând de împuternicirile respective și deținând ștampila și rechizitele bancare ale SRL „Ialcomagro”, a încheiat și a semnat un contract cu SRL „Cidonia” de procurare a caiselor în care s-a înscris că deține funcția de director comercial al SRL „Ialcomagro”, dar de fapt nu era angajat al firmei respective. Ulterior în baza acestui contract a primit marfă de la SRL „Cidonia” în valoare de 596 988 lei.

Tot Luca Isidor, printr-o înțelegere prealabilă cu Vutcariova Ecaterina, care deținând funcția de contabil șef al SRL „Ialcomagro” și atribuindu-și ilegal funcția de director-interimar al SRL „Ialcomagro”, la 06.07.2009 a emis un ordin fals sub nr.1-m prin care Luca Isidor a fost angajat în societatea nominalizată în funcția de director comercial. Ulterior, la 10.07.2009, în același mod, Vutcariova Ecaterina a emis un alt ordin sub nr.2-m prin care Luca Isidor a fost eliberat din funcția de director comercial al SRL „Ialcomagro”. În aceeași zi Vutcariova Ecaterina a încheiat un contract din numele directorului SRL „Ialcomagro” Leahu Anatolie privind angajarea lui Luca Isidor în calitate de director comercial al societății respective și în baza acestui contract a emis ordinul nr.3-m de angajare a susnumitului, pe care l-a semnat ilegal din numele directorului, adică în lipsa împuternicirilor de a exercita asemenea atribuții.

Prin acțiunile sale, Luca Isidor împreună cu Vutcariova Ecaterina a confecționat, deținut și folosit un document oficial fals care acordă drepturi, după indicele de două sau mai multe persoane ceia ce constituie infracțiunea prevăzută de art.361 alin.(2) lit. b) Cod penal.

2. Instanța de fond a constatat că, Vutcariova Ecaterina, în iulie 2009 îndeplinind funcția de contabil șef al SRL „Ialcom Agro”, în urma unei înțelegeri cu Luca Isidor, care nu era angajat al societății nominalizate, i-a transmis acestuia ștampila SRL „Ialcom Agro” și rechizitele bancare necesare pentru ca ei să poată încheia contracte din numele societății respective.

La 03.07.2009, Luca Isidor, prezentându-se ca director comercial al SRL „Ialcom Agro” și utilizând ștampila și rechizitele bancare ale acestei societăți, a încheiat cu SRL „Cidonia” un contract de livrare a fructelor.

În baza acestui contract, la 06.07.2009, SRL „Cidonia” a livrat pentru SRL „Ialcom Agro” conform facturii fiscale nr.SU 2108050 o cantitate de 14 060 kg de caise sumă de 168 720 lei, la 07.07.2009 conform facturii fiscale nr.SU 2108051 o cantitate de 17 547 kg de caise în sumă de 210 564 lei și la 08.07.2009, conform facturii fiscale nr.SU 2108052 o cantitate de 18 142 kg de caise în sumă de 217 704 lei, în total a livrat producție în sumă de 596 988 lei.

Ulterior, Vutcariova Ecaterina împreună cu Luca Isidor, ca reprezentanți și prin intermediul SRL „Ialcom Agro”, au transferat pe contul SRL „Cidonia” 388 554 lei, iar restul 208 434 lei nu i-au transferat, **folosindu-i în alte scopuri.**

Tot Vutcariova Ecaterina, deținând funcția de contabil șef al SRL „Ialcom Agro” și atribuindu-și ilegal funcția de director interimar al SRL „Ialcom Agro”, la 06.07.2009 a emis un ordin fals sub nr.1-m, prin care Luca Isidor a fost angajat în calitate nominalizată în funcția de director comercial.

La 10.07.2009, în același mod a emis un alt ordin sub nr.2-m, prin care Luca Isidor a fost eliberat din funcția de director comercial al SRL „Ialcom Agro”.

În aceeași zi ea a încheiat un contract din numele directorului SRL „Ialcom Agro” Leahu Anatolie privind angajarea lui Luca Isidor în calitate de director comercial al societății respective și în baza acestui contract a emis ordinul nr. 3- m de angajare a susnumitului, pe care l-a semnat ilegal din numele directorului, adică în lipsa împuternicirilor de a exercita asemenea atribuții.

Astfel, prima instanță a reținut că vinovăția inculpaților a fost dovedită prin probele administrate, și a încadrat acțiunile inculpaților în baza *art.361 alin.(2) Cod penal*, adică confecționarea, deținerea, vânzarea sau folosirea documentelor oficiale false, care acordă drepturi sau eliberează de obligațiuni, confecționarea sau vânzarea imprimatelor ștampilelor sau a sigiliilor false ale unor întreprinderi, instituții, organizații, indiferent de tipul de proprietate și forma juridică de organizare, săvârșite *de două sau mai multe persoane.*

Totodată, acțiunile inculpaților au fost reîncadrate de la art.190 alin.(5) Cod penal în baza art.196 alin.(4) Cod penal, adică cauzarea de daune materiale în proporții deosebit de mari prin înșelăciune sau abuz de încredere, dacă fapta nu constituie o însușire, din următoarele considerente, or, acuzarea nu a prezentat probe care ar confirma că inculpații au însușit bunuri în proporții deosebit de mari de la SRL „Cidonia”, iar inculpații n-au restituit părții vătămate aceste bunuri, ori contravaloarea lor, au cauzat proprietarului un prejudiciu în proporții deosebit de mari.

3. Nefiind de acord cu sentința pronunțată împotriva acesteia au declarat apeluri:

3.1. Procurorul în Procuratura raionului Ungheni, Popov Victoria, care a solicitat casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpații să fie condamnați în baza art.190 alin.(5), art.361 alin.(2) lit. b), 84 alin.(1) Cod penal la 10 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a desfășura activitate economică pe un termen de 3 ani, cu executare.

Apelantul a invocat că vinovăția inculpaților în comiterea infracțiunilor încriminate a fost dovedită integral prin probele administrate, iar versiunea apărării nu și-a găsit confirmare.

3.2. Avocatul Ciorbă Ion în numele SRL „Cidonia”, care a solicitat casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpații să fie condamnați conform învinuirii formulate, la o pedeapsă mai aspră

Apelantul a indicat că vinovăția inculpaților în săvârșirea infracțiunilor imputate a fost dovedită integral prin probele administrate.

3.3. Avocatul Boris Bulbuc în numele inculpaților, care a solicitat casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpații să fie achitați, din motiv că faptele lor nu conțin elementele infracțiunii.

În motivarea apelului, apărătorul a invocat că în acțiunile lui Luca Isidor nu există elementele componentelor de infracțiuni încriminate și circumstanțele cauzei relevă raporturi cu caracter comercial.

Nu există dovezi care să demonstreze că Luca Isidor ar fi comis fapta prevăzută de art.361 alin.(2) Cod penal, mai mult, instanța de fond nici nu a specificat care anume acțiune din cadrul laturii obiective a art.361 alin.(2) Cod penal este încriminată lui Luca Isidor, sentința de condamnare fiind una abstractă.

În ce privește condamnarea în temeiul art.196 Cod penal, raporturile respective sunt civile, iar pentru neexecutarea contractului, Codul civil prevede sancțiunile corespunzătoare, care se reduc, în esență, la repararea prejudiciului.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 25 mai 2016, au fost admise apelurile declarate, casată sentința și pronunțată o nouă hotărâre, prin care Vutcariova Ecaterina și Luca Isidor au fost achitați de sub învinuirea comiterii infracțiunii prevăzute de art.190 alin.(5) Cod penal, pe motiv că faptele lor nu întrunesc elementele infracțiunii.

Procesul penal în privința inculpaților Vutcariova Ecaterina și Luca Isidor pe art.361 alin.(2) lit. b) Cod penal a fost încetat, în legătură cu expirarea termenului prescripției tragerii la răspundere penală.

Acțiunea civilă a fost lăsată fără soluționare, ce nu împiedică intentarea ei în ordinea procedurii civile.

4.1. În motivarea soluției adoptate instanța de apel a menționat că, prima instanță deși în fapt a constatat cauzarea daunelor materiale în proporții deosebit de mari prin înșelăciune sau abuz de încredere de către Vutcariova Ecaterina și a încadrat acțiunile acesteia în baza art.196 alin.(4) Cod penal, în dispozitiv a omis să-i stabilească pedeapsa penală.

Totodată, stabilindu-i lui Luca Isidor în temeiul art.196 alin.(4) și 361 alin.(2) Cod penal pedeapsa penală, prima instanță nu i-a reținut în acțiunile faptele criminale considerate a fi dovedite, ce a dus la condamnarea acestuia pentru faptele de comiterea cărora n-a fost recunoscut culpabil. Mai mult, în dispozitivul sentinței de condamnare a inculpaților pe art.361 alin.(2) Cod penal, instanța n-a indicat agravanta ce caracterizează respectiva calificare, aplicându-le pedeapsa complementară neprevăzută de legea penală.

Instanța de apel a statuat că acțiunile inculpaților se încadrează pe deplin în baza art.361 alin.(2) lit. b) Cod penal - confecționarea, deținerea și folosirea documentelor oficiale false, ce acordă drepturi și eliberează de obligații, comisă de două sau mai multe persoane. Însă reieșind din împlinirea termenului de prescripție pentru atragerea la răspunderea penală pe acest episod, stipulat la art.60 alin.(1) lit. b) Cod penal, care este de 5 ani, procesul penal în privința inculpaților pe art.361 alin.(2) lit. b) Cod penal, a fost încetat în corespundere cu art.332 alin.(1) și art.391 alin.(1) pct. 6) Cod de procedură penală.

Totodată, instanța de apel a specificat că falsificarea de către Vutcariova Ecaterina a actelor de angajare în funcție a lui Luca Isidor nu poate fi apreciată drept motiv de escrocherie, după cum se menționează în învinuirea adusă, or probele administrate denotă lipsa în acțiunile celor doi inculpați a elementelor infrațiunii prevăzută de art.190 alin. (5) Cod penal, referitor la achiziția producției agricole, fiindu-i aplicabile normele dreptului civil.

5. Nefiind de acord cu hotărârile instanțelor de fond, au declarat recursuri ordinare:

5.1 Procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Bălți, Formusatii Andrei, prin care a solicitat casarea acestei decizii în partea învinuirii aduse inculpaților în baza art.190 alin.(5) Cod penal și dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Recurentul a invocat că probele administrate dovedesc clar că inculpații sunt vinovați în comiterea infrațiunilor încriminate. Iar, achitarea inculpaților pe art.190 alin.(5) Cod penal și condamnarea lor doar în baza art.361 alin. (2) lit. b) Cod penal, este un non-sens, deoarece inculpații nominalizații au comis un concurs real de infrațiuni, realizat prin complexul de acțiuni active îndreptate anume la înlăptuirea escrocheriei în proporții deosebit de mari, printre care și confecționarea, deținerea și folosirea documentelor oficiale false care acordă drepturi și eliberează de obligații, săvârșite de două persoane.

Or, înlăptuirea confecționării, deținerii și folosirii documentelor oficiale false este o modalitate de realizare a escrocheriei în proporții deosebit de mari. Instanța de apel în mod eronat a neglijat valoarea probantă a tuturor probelor prezentate de acuzare, fiind totodată indusă în eroare de poziția apărării, inculpații care nu și-au recunoscut vina, poziție care are un caracter declarativ, scopul primordial fiind eschivarea de la răspunderea penală. Prin urmare, probele administrate dovedesc vinovăția inculpaților în săvârșirea infrațiunii prevăzute de art.190 alin. (5) Cod penal. În drept, recursul este fondat pe temeiul din art.427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală.

5.2. Reprezentantul părții vătămate SRL „Cidonia”, Bulgac Ivan, prin care a solicitat casarea deciziei adoptate, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care

inculpații să fie condamnați în baza art.190 alin.(5) Cod penal, cu încasarea sumei restantă de 44 739 lei. Recurentul a invocat că acuzarea a dovedit vinovăția inculpaților în săvârșirea infracțiunii imputate.

6. Potrivit deciziei Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 06 decembrie 2016, au fost admise recursurile declarate, casată total decizia instanței de apel și dispusă rejudecarea cauzei de către aceeași instanță, în alt complet de judecată.

6.1. În motivarea deciziei pronunțate, instanța de recurs cu trimitere la prevederile art.art.384-397 Cod de procedură penală, a indicat că instanța de apel, corect statuând că sentința conține erori ce determină lipsa unei motivări argumentate, făcând-o neclară și abstractă, nu a respectat întocmai prescripțiile de drept nominalizate, deoarece, potrivit descriptivului deciziei contestate:

a) nu s-a pronunțat asupra episodului privind falsificarea contractului din 03.07.2009, încheiat cu SRL „Cidonia”, încriminat ambelor inculpați prin ordonanțele din 06.11.2012, (f.d.212-213);

b) nu a rejudecat cauza potrivit regulilor generale pentru examinarea cauzelor în primă instanță, nu a apreciat fiecare probă separat, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor, inclusiv în raport cu toate circumstanțele de fapt și de drept a învinuirii invocate în ordonanțele din 06.11.2012 (f.d.212-213), în special sub aspectul legăturii de cauzalitate între acestea. Nu a indicat în hotărâre motivele pentru care a respins probele și argumentele acuzării;

c) constatarea că falsificarea actelor nu poate fi apreciată drept motiv de escrocherie, contrazice jurisprudenței naționale, potrivit cărei documentul falsificat anterior reprezintă o varietate a înșelăciunii, falsificarea unor astfel de documente, urmată de folosirea lor de către falsificator în vederea sustragerii bunurilor trebuie calificată conform art.190 și art.361 Cod penal (pct.15 din Hotărârea Plenului CSJ a RM din 28.06.2004, nr.23 - Cu privire la practica judiciară în procesele penale despre sustragerea bunurilor);

d) aplicarea prescripției este întemeiată pe art.332 alin.(1), 391 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, care însă nu prevăd expres un asemenea temei de încetare a procesului penal.

7. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 30 septembrie 2020, au fost admise apelurile declarate, casată parțial sentința, inclusiv din alte motive, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului prevăzut pentru prima prin care:

Procesul penal în privința lui Vutcariova Ecaterina în comiterea infracțiunii prevăzute de art.361 alin.(2) lit. b) Cod penal a fost încetat în legătură cu intervenirea termenului de prescripție prevăzut de art.60 alin.(1) lit. b) Cod penal.

Vutcariova Ecaterina a fost recunoscută vinovată și condamnată în baza art.190 alin.(5) Cod penal la 8 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis pentru femei, cu privarea de dreptul de a practica activitate economică pe termen de 3 ani;

Procesul penal în privința lui Luca Isidor în comiterea infracțiunii prevăzute de art.361 alin.(2) lit. b) Cod penal a fost încetat în legătură cu intervenirea termenului de prescripție prevăzut de art.60 alin.(1) lit. b) Cod penal;

Luca Isidor a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.190 alin.(5) Cod penal la 8 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a practica activitate economică pe termen de 3 ani.

Acțiunea civilă în latura prejudiciului material în mărime de 107 739 lei a fost admisă, însă fără a fi pusă în executare, în legătură cu faptul că a fost achitat prejudiciul.

Acțiunea civilă în latura încasării din contul inculpaților Vutcariova Ecaterina și Luca Isidor în beneficiul părții vătămate SRL ”Cidonia” a cheltuielilor de judecată a fost admisă în principiu, urmând ca asupra cuantumului să se expună instanța civilă.

În rest, dispozițiile sentinței au fost menținute.

7.1. Pentru a decide astfel, instanța de apel a menționat că pe parcursul examinării cauzei penale a fost dovedită vinovăția inculpaților Luca Isidor și Vutcariova Ecaterina în comiterea infracțiunii prevăzute de art.361 alin.(2) lit. b) Cod penal, cu indicii de calificare-confecționarea, deținerea și folosirea unui document oficial fals care acordă drepturi și eliberează de obligații, de două persoane.

Totuși, constatând că din ziua săvârșirii infracțiunii au expirat 5 ani, iar inculpații nu s-au eschivat de la judecarea cauzei, instanța de apel a considerat necesar a înceta procesul penal în privința inculpaților, în temeiul prevederilor art.art.16 alin.(3), 60 alin.(1) lit. b), 332 alin.(1) și 391 alin.(1) pct.6) din Cod de procedură penală.

Instanța de apel a respins argumentul apărării precum că, Vutcariova Ecaterina fiind fondatorul și contabilă SRL-ului a fost împuternicită de Directorul Leahu Anatolie să semneze contracte din numele său, or o așa împuternicire la materialele cauzei nu s-a regăsit, iar calitatea de fondator a întreprinderii, nu permite emiterea ordinelor și semnarea contractelor fără a dispune de împuterniciri. Aplicând semnătura pe contractul de muncă nr.1-m din 10 iulie 2009 de numire în funcția de director a lui Luca Isidor, a indicat numele și prenumele său, totodată a barat în fața funcției, care este caracteristică situației când actul este semnat nu din numele său ci din numele altei persoane (f.d.190, verso vol. I). Astfel, s-a constatat că Vutcariova Ecaterina a semnat contractul și ordinele date, în lipsa împuternicirilor de a exercita asemenea atribuții.

De asemenea, instanța de apel a specificat că ordinul de numire a lui Luca Isidor în funcția de director a fost emis la data de 06 iulie 2009, iar contractul de muncă nominalizat a fost emis la 10 iulie 2009, dată ce corespunde ordinului de eliberare din funcție.

Totodată, instanța de apel a menționat că inculpatul Luca Isidor a confirmat în ședința de judecată că a cunoscut că Vutcariova Ecaterina activa în calitate de contabilă la SRL ”Ialcom Agro” și nu avea împuterniciri să semneze ordine de numire și eliberare din funcție. Deși ordinul de angajare a lui Luca Isidor este din 06 iulie 2009, contractul de vânzare-cumpărare a caiselor datează din 03 iulie 2009.

Astfel, Luca Isidor a menționat că a cunoscut despre faptul că Vutcariova Ecaterina nu avea împuterniciri de a emite ordine de angajare, precum și de a semna contracte de muncă, totodată la 03 iulie 2009, el nefiind angajat la SRL ”Ialcom-Agro”, s-a prezentat *ca director comercial, folosind ștampila întreprinderii* a semnat contractul de vânzare-cumpărare din 03.07.2009, încheiat între SRL ”Cidonia” în persoana Gheorghe Dunai și SRL ”Ialcom Agro”, în persoana directorului comercial Luca Isidor.

În continuare, instanța de apel a statuat că motivarea soluției instanței de fond și anume constatarea că în acțiunile inculpaților persistă componența infracțiunii prevăzută de art.361 alin.(2) Cod penal, fără a descrie fapta criminală considerată ca fiind dovedită conform ordonanțelor de punere sub învinuire din 06.11.2012 (f.d.212, 213 vol. II), precum și ne indicarea în *dispozitivul sentinței a agravantei* contrazice prevederilor art.394 alin.(1) p.1) și 5) CPP, situație care a fost corectată prin reținerea în acțiunile inculpaților Luca Isidor și Vutcariova Ecaterina ca fiind dovedită fapta prevăzută de art.361 alin.(2) lit. b) Cod penal.

Prin urmare instanța de apel a constatat în fapt că „Luca Isidor xxxxx, printr-o înțelegere prealabilă cu Vutcariova Ecaterina la 03.07.2009, nedispunând de împuterniciri respective și deținând ștampila și rechizitele bancare ale SRL ”Ialcom-Agro”, a încheiat și a semnat un contract cu SRL ”Cidonia” de procurare a caiselor în care s-a înscris că deține funcția de director comercial al SRL ”Ialcom-Agro”, dar de fapt nu era angajat al firmei respective. Ulterior, în baza acestui contract a primit marfa de la SRL ”Cidonia” în valoare de 596 988 lei .

Tot, **Luca Isidor xxxxx**, printr-o înțelegere prealabilă cu Vutcariova Ecaterina, care ultima deținând funcția de contabil șef al SRL ”Ialcom-Agro” și atribuindu-și ilegal funcția de director-interimar al SRL ”Ialcom-Agro”, la 06.07.2009 a emis un ordin fals sub nr.1-m, prin care Luca Isidor a fost angajat în societatea nominalizată în funcția de director comercial.

Ulterior, la 10.07.2009, în același mod Vutcariova Ecaterina a emis un alt ordin sub nr.2-m prin care Luca Isidor a fost eliberat din funcția de director comercial al SRL ”Ialcom-Agro”.

În aceeași zi, Vutcariova Ecaterina ea a încheiat un contract din numele directorului SRL ”Ialcom-Agro” Leahu Anatolie privind angajarea lui Luca Isidor în calitate de director comercial al societății respective, și în baza acestui contract a emis ordinul nr.3-m de angajare a susnumitului, pe care l-a semnat ilegal din numele directorului, adică în lipsa împuternicirilor de a exercita asemenea atribuții.

Astfel, prin acțiunile sale a comis infracțiunea prevăzută de art.361 alin.(2) lit. b) Cod penal cu indicii de calificare - confecționarea, deținerea și folosirea unui document oficial fals care acordă drepturi și eliberează de obligații, de două persoane.

La fel, s-a confirmat că **Vutcariova Ecaterina** printr-o înțelegere prealabilă cu Luca Isidor Semion, care ultimul la 03.07.2009 ne dispunând de împuterniciri respective și deținând ștampila și rechizitele bancare ale SRL ”Ialcom-Agro”, a încheiat și a semnat un contract cu SRL ”Cidonia” de procurare a caiselor în care s-a înscris că deține funcția de director comercial al SRL ”Ialcom-Agro”, dar de fapt nu era angajat al firmei respective. Ulterior în baza acestui contract a primit marfa de la SRL ”Cidonia” în valoare de 596988 lei.

Mai apoi, Vutcariova Ecaterina, deținând funcția de contabil șef al SRL ”Ialcom-Agro” și atribuindu-și ilegal funcția de director-interimar al SRL ”Ialcom-Agro”, printr-o înțelegere prealabilă cu Luca Isidor Semion, la 06.07.2009 a emis un ordin fals sub nr.1-

m, prin care ultimul a fost angajat în societatea nominalizată în funcția de director comercial.

Tot ea, la 10.07.2009, în același mod a emis un alt ordin sub nr.2-m, prin care Luca Isidor a fost eliberat din funcția de director comercial al SRL "IalcomAgro". În aceeași zi, ea a încheiat un contract din numele directorului SRL "Ialcom-Agro" Leahu Anatolie privind angajarea lui Luca Isidor în calitate de director comercial al societății respective, pe care l-a semnat ilegal din numele directorului, adică în lipsa împuternicirilor de a exercita asemenea atribuții.

Astfel, prin acțiunile sale a comis infracțiunea prevăzută de art.361 alin.(2) lit. b) Cod penal cu indicii de calificare-confecționarea, deținerea și folosirea unui document oficial fals care acordă drepturi și eliberează de obligații, de două persoane.

Ținând cont de faptul că, infracțiunea prevăzută de art.361 alin.(2) lit. b) Cod penal, conform art.16 alin.(3) Cod penal, face parte din categoria celor mai puțin grave, iar în conformitate cu prevederile art.60 alin. (1) lit. b) Cod penal, persoana se liberează de răspundere penală dacă din ziua săvârșirii infracțiunii au expirat 5 ani de la săvârșirea unei infracțiuni mai puțin grave, totodată, inculpatul nu s-a eschivat de la judecarea cauzei, instanța de apel a considerat necesar de a înceta procesul penal în privința inculpaților.

7.2. Cu referire la învinuirea adusă inculpaților Luca Isidor și Vutcariova Ecaterina în baza art.190 alin.(5) Cod penal, instanța de apel analizând probele, cercetându-le prin prisma rigorilor de drept, a considerat că acestea din urmă demonstrează indubitabil vinovăția inculpaților Luca Vutcariova și Ecaterina Isidor de comiterea infracțiunii prevăzute de art.190 alin.(5) Cod penal, iar în contextul dat, prima instanță a făcut o apreciere eronată a probatoriului administrat, ajungând în mod pripit la concluzia că faptele lui Luca Isidor și Vutcariova Ecaterina întrunesc elementele infracțiunii prevăzute de art.196 alin.(4) Cod penal.

Instanța de apel a indicat că, deși inculpații Luca Isidor și Vutcariova Ecaterina nu și-au recunoscut vinovăția, vina acestora a fost dovedită pe deplin prin cumulul de probe administrate legal în cadrul cercetării judecătorești, care au fost verificate în cadrul ședinței instanței de apel și anume prin: declarațiile reprezentantului părții vătămate-Dunai Gheorghe, reprezentantului părții vătămate SRL "Cidonia Bulgac Ivan, declarațiile martorilor Vacanova Tatiana, Leahu Anatolie, precum și prin probele scrise cercetate în instanța de fond și suplimentar în cea de apel și anume: ordonanța de pornire a urmăririi penale în baza art.190 alin.(5) Cod penal (f.d.1); plângerea adresată comisariatului de poliție Ungheni de către directorul SRL „Cedonia” cu expunerea circumstanțelor cauzei (f.d.7-8); contract de vânzare-cumpărare din 03.07.2009 încheiat între SRL "Cidonia" în persoana Gheorghe Dunai și SRL "Ialcom Agro" în persoana directorului comercial Luca Isidor, care la acea dată nici nu figura ca director comercial al SRL "Ialcom-Agro" (f.d.9); anexe la contractul respectiv cu privire la mențiunea de achitare a plății preventive pentru marfă, acte de verificare între SRL "Cidonia" și SRL "Ialcom Agro", graficul achitărilor datoriei SRL "Ialcom Agro" către SRL "Cidonia" (f.d.9-12); reclamație în sumă de 860376 lei adresată SRL "Ialcom-Agro" cu descifrarea calculelor efectuate (f.d.13-14); ordonanța din 06.06.2011 de recunoaștere a obiectelor drept corp delict și anexarea lor la

cauza penală-contractul de vânzare-cumpărare din 02.07.2009, anexa la contract, actul de verificare, graficul achitării datoriei, reclamația și recipisa (f.d.15); trei facturi fiscale cu indicarea cantității de caise transportate de SRL „Cedonia” către SRL „Ialcom-Agro” (f.d.16-18); interpelare a organului de urmărire penală către IFS Ialoveni, cu anexarea înscrisurilor privind faptul dacă SRL „Ialcom Agro” Luca Isidor pe perioada anilor 2008-2009 a activat și dacă a înregistrat sau nu datorii față de Bugetul Public Național (f.d.29-31); răspuns de la Camera Înregistrării de Stat referitor la prezentarea și expedierea copiilor de pe actele de constituire a SRL „Ialcom-Agro” cu anexă pe 15 file (f.d.33-48); copia procesului-verbal nr.1 din 15.03.2000 al Adunării Generale a Fondatorilor Societății cu Răspundere Limitată „Ialcom Agro”, conform căruia director al SRL „Ialcom-Agro” este Leahu Anatolie, astfel, doar acesta fiind în drept de a încheia contracte de muncă și a emite ordine de angajare și eliberare din serviciu (f.d.51); contractul de constituire al SRL „Ialcom-Agro” (f.d.52-53); ordinul nr.1-m din 06.07.2009, prin care Luca Isidor a fost angajat în funcție de director comercial, ordin semnat de Vutcariova Ecaterina ca director-interimar (f.d.54); ordinul nr.2-m din 10.07.2009, prin care Luca Isidor a fost eliberat din funcția de director comercial în baza cererii depuse, ordin semnat de Vutcariova Ecaterina ca director-interimar, care nu deținea asemenea funcție și nu avea împuterniciri în acest sens nici la emiterea ordinului de angajare nici la acesta de eliberare (f.d.55); înscrisuri prezentate de către părți, contractul de vânzare-cumpărare și facturi fiscale, de transportare, anexe la contract, ordine de plată (f.d.68-81); informația de la Banca Națională a Moldovei, privind ratele oficiale de schimb valutar (f.d.82); informații de la biroul vamal cu privire la declarațiile vamale (f.d.83-91); certificat de la Banca de Economii filiala nr.32 Ialoveni, prin care se confirmă că SRL „Ialcom-Agro”, are deschis în filială conturi: nr.2251932498121 - curent în MDL; nr.2251632840121 - curent în dolari SUA; nr.2251232978121 - curent în EURO; nr.2251032974121 - curent în ruble belaruse (f.d.92); informație de la IFS Ialoveni cu declarația privind calcularea și utilizarea contribuțiilor de asigurare socială de stat obligatorii, calcularea premiilor obligatorii și de asistență socială de către SRL „Ialcom-Agro” (f.d.93-96); ordonanța din 03.12.2009 de recunoaștere în calitate de reprezentant legal a părții vătămate a directorului SRL „Cedonia”, Dunai Gheorghe (f.d.98); ordonanța din 03.12.2009 de recunoaștere a lui Dunai Gheorghe în calitate de parte civilă (f.d.100); certificat potrivit căruia SRL „Cidonia” aduce la cunoștință că la data de 11.12.2009 datoria SRL „Ialcom-Agro” către SRL „Cidonia” constituie 208434,00 (f.d.101); certificat de înregistrare a SRL „Cedonia” (f.d.104); extrase referitoare la mișcarea pe contabilitate a achitărilor de către SRL „Ialcom-Agro” către SRL „Cidonia” și actul de verificare între acestea (f.d.105-107); act de constatare a condițiilor ce au dus la alterarea mărfii-caise din R. Moldova, eliberat de ÎI Vacanova Tatiana (f.d.145); cerere-pretenție de la ÎI Vacanova Tatiana către directorul SRL „Ialcom-Agro” cu privire la calitatea mărfii furnizate-caise, care din cauza defectării transportului s-a alterat astfel fiind cauzat un prejudiciu material în sumă de 14000 Dolari SUA (f.d.146); răspunsul șefului-adjunct al Inspectoratului Fiscal de Stat raionul Ialoveni, Usatîi P. la interpelarea Comisariatului de Poliție Ungheni cu anexarea cererii depuse de SRL „Ialcom Agro” privind restituirea taxei pe valoare adăugată în sumă de 287521 lei

(f.d.148-150); act nr.471969 din 29.09.2009 privind controlul fiscal efectuat și decizia nr.09/67/T/33 din 30.09.2009 cu anexele corespunzătoare (f.d.151-163); interpelarea comisarului-adjunct, șef al SUP CPR Ungheni Gh. Tcaci către șeful SEET Ialoveni prin care s-a indicat, că urmare a instrumentării cauzei penale nr.2009360454 și pentru asigurarea eventualei confiscări în vederea restituirii prejudiciului cauzat s-a solicitat de a fi informați ce unități de transport sunt înregistrate după cet. Luca Isidor, domiciliat s. Costești, raionul Ialoveni; răspunsul la interpelare potrivit cărui conform registrului de stat al transporturilor RM, după cet. Luca Isidor nu sunt înregistrate unități de transport (f.d.164-165); în copii registrul de evidență a cumpărătorilor pe anul 2009 al SRL „Ialcom-Agro” (f.d.171-179); cerere din 10.07.2009 depusă pe numele directorului SRL „Ialcom-Agro”, de către Luca Isidor, prin care acesta solicită de a fi eliberat din funcția de director comercial (f.d.188 vol. I); contractul de muncă nr.01-m din 10.07.2009 încheiat între SRL ”Ialcom-Agro” în persoana directorului Leahu Anatolie și salariatul Luca Isidor angajat în funcție de director comercial (f.d.190); extras din registrul de ordine cu ordinul nr. 1-m din 06.07.2009, conform căruia Luca Isidor a fost angajat în funcția de director comercial în baza cererii depuse (f.d.191); extras din registrul de ordine cu ordinul nr. 3-m din 10.07.2009-conform contractului de muncă în cumul nr.01- m din 10.07.2009 s-a ordonat de către Directorul SRL ”Ialcom-Agro” Leahu Anatolie, ca Luca Isidor să fie angajat în funcție de director comercial”(f.d.192); răspuns la interpelarea ofițerului de urmărire penală de la Oficiul cadastral Teritorial Ialoveni potrivit cărui se indică bunurile mobile și imobile pe care le deține Luca Isidor cu drept de proprietate (f.d.271-279); răspuns de la IFS Ialoveni către SUP CPR Ungheni cu privire la conturile bancare și decizia de restituire pentru anul 2009, cu anexarea documentelor solicitate (f.d.283-290); date referitoare la traversarea frontierei de stat a R. Moldova de către Luca Isidor (f.d.298 -300);

Volumul II: date personale în privința lui Luca Isidor: la evidența medicilor narcolog și psihiatru nu se află, date potrivit vizei de reședință a acestuia în s. Costești, raionul Ialoveni, adeverință cu privire la componența familiei; revendicare potrivit căreia nu a fost în conflict cu legea; caracteristică pozitivă eliberată de primăria s. Costești, raionul Ialoveni (f.d.5-10); ordonanța din 07.06.2011 de pornire a urmăririi penale conform semnelor infracțiunii prevăzute de art. 361 alin. (1) Cod penal (f.d.18); raportul de autosesizare a Ofițerului de urmărire penală al SUP CPR Ungheni privind acțiunile ilicite ale lui Luca Isidor și Vutcariova Ecaterina (f.d.20); ordonanța din 07.06.2011 de pornire a urmăririi 28 penale conform elementelor infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) Cod penal (f.d.21); copiile materialelor disjuse din cauza penală nr.2009360454 în privința cet. Vutcariova Ecaterina expediate de Procuratura raionului Ungheni în adresa CPR Ungheni pentru luare la evidență și continuarea urmăririi penale (f.d.24-25); ordonanța din 09.06.2011 de recunoaștere a obiectelor drept corp delict și anexarea lor la cauza penală: ordinul 1-m, 2-m, 3-m și contractul de muncă în cumul nr.1m din 10.07.2009, contract de vânzare-cumpărare din 03.07.2009 (f.d.37); date personale în privința lui Vutcariova Ecaterina: la evidența medicilor psihiatru și narcolog nu se află, revendicarea conform căreia în conflict cu legea nu a fost, caracteristica pozitivă eliberată de primăria or. Ialoveni (f.d.44-49); ordonanța și proces-verbal de ridicare din 12.07.2011 de la SRL „Ialcom-

Agro” a extraselor legalizate din evidența contabilă care reflectă achitarea tranzacțiilor cu SRL ”Cidonia” și datoriile existente față de această societate la data ridicării; copia legalizată a procesului-verbal al Adunării Generale a acționarilor privind permiterea încheierii tranzacțiilor cu SRL ”Cidonia”, copii legalizate a înscrisurilor din cartea de ordine a SRL ”Ialcom Agro” care cuprinde perioada iunie-iulie 2009; copii legalizate a facturilor întocmite de SRL ”Ialcom-Agro” în perioada iunie-iulie 2009 (f.d.88-89); proces-verbal din 24.08.2016 de ridicare cu copiile documentelor anexate (f.d.90-104);

Volumul III: contract de cesiune a creanțelor din 22.01.2013 încheiat între cedentul SRL ”Ialcom-Agro” și cesionarul SRL ”Cidonia”, prin care s-a solicitat de la Ministerul Finanțelor executarea obligațiunii de a îndrepta suma de 100695 lei în contul datoriilor față de stat (f.d.3-7); copia deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03.04.2013, prin care s-au respins ca nefondate apelurile inculpatului Luca Isidor și a reprezentantului părții civile BC ”Moldova Agroindbank” SA-Marcel Teleucă, admis apelul inculpatei Vutcariova Ecaterina, casată sentința Judecătorei Iaoveni din 20.11.2012 și pronunțată o hotărâre nouă prin care procesul penal în baza art.361 alin. (2) lit. b), d) Cod penal în privința sa a fost încetat pe motiv că a intervenit termenul de prescripție(f.d.18-24); cerere suplimentară a SRL ”Cidonia” la acțiunea civilă privind recuperarea prejudiciului material în cadrul cauzei penale de învinuirea Ecaterinei Vutcariova și Luca Isidor în baza art.190 alin.(5), 361 alin.(1) Cod penal cu modificarea sumei pagubei de la 208434 lei la 107739 lei (f.d.25); înscrisuri prezentate de partea vătămată inclusiv imagini foto a producției alterate (f.d.141-148).

Astfel, cu trimitere la probele enumerate mai sus, instanța de apel a concluzionat că: **Luca Isidor** printr-o înțelegere prealabilă cu Vutcariova Ecaterina au dobândit ilicit bunurile altei persoane în următoarele circumstanțe:

în iulie 2009 Vutcariova Ecaterina, îndeplinind funcția de contabil șef al SRL ”Ialcom-Agro” în urma unei înțelegeri prealabile cu cet. Luca Isidor, care nu era angajat al societății nominalizate, i-a transmis acestuia ștampila SRL ”Ialcom-Agro” și rechizitele bancare necesare pentru ca el să poată încheia 29 contracte din numele societății respective. La 03.07.2009 cet. Luca Isidor prezentându-se ca director comercial al SRL ”Ialcom-Agro” și utilizând ștampila și rechizitele bancare ale acestei societăți, a încheiat cu SRL ”Cidonia” un contract de livrare a fructelor (f.d.9 vol. I). În baza acestui contract, la 06.07.2009, SRL ”Cidonia” a livrat pentru SRL ”Ialcom-Agro” conform facturii fiscale nr.SU2108050 o cantitate de 14 060 kg de caise în sumă de 168 720 lei, la 07.07.2009 conform facturii fiscale SU2108051 o cantitate de 17 547 kg de caise în sumă de 210 564 lei și la 08.07.2009 conform facturii fiscale SU2108052 o cantitate de 18 142 kg de caise în sumă de 217704 lei. În total a livrat producție în sumă de 596 988 lei. Ulterior, Luca Isidor împreună cu Vutcariova Ecaterina, ca reprezentanți și prin intermediul SRL ”Ialcom-Agro”, au transferat pe contul SRL ”Cidonia” 388 554 lei, iar restul 208 434 lei i-au însușit.

Vutcariova Ecaterina, printr-o înțelegere prealabilă cu Luca Isidor au dobândit ilicit bunurile altei persoane în următoarele circumstanțe. În iulie 2009 Vutcariova Ecaterina, îndeplinind funcția de contabil șef al SRL ”Ialcom-Agro” în urma unei

înțelegeri cu cet. Luca Isidor, care nu era angajat al societății nominalizate, i-a transmis acestuia ștampila SRL "IalcomAgro" și rechizitele bancare necesare pentru ca el să poată încheia contracte din numele societății respective. La 03.07.2009 cet. Luca Isidor prezentându-se ca director comercial al SRL "Ialcom-Agro" și utilizând ștampila și rechizitele bancare ale acestei societăți, a încheiat cu SRL "Cidonia" un contract de livrare a fructelor.

În baza acestui contract, la 06.07.2009, SRL "Cidonia" a livrat pentru SRL "Ialcom-Agro" conform facturii fiscale nr.SU2108050 o cantitate de 14 060 kg de caise în sumă de 168 720 lei, la 07.07.2009 conform facturii fiscale nr.SU2108051 o cantitate de 17 547 kg de caise în sumă de 210 564 lei și la 08.07.2009 conform facturii fiscale nr.SU2108052 o cantitate de 18 142 kg de caise în sumă de 217 704 lei. În total a livrat producție în sumă de 596 988 lei. Ulterior, Vutcariova Ecaterina împreună cu Luca Isidor, ca reprezentanți și prin intermediul SRL "Ialcom-Agro", au transferat pe contul SRL "Cidonia" 388 554 lei, iar restul 208 434 lei i-au însușit.

Instanța de apel a apreciat critic argumentul avocatului Bulbuc Boris în interesul inculpaților precum că în acțiunile lor nu există elementele componente de infracțiune prevăzută de art. 196 Cod penal, fiind vorba de raporturi civile, în această parte instanța de apel ajungând la concluzia că inculpații au comis infracțiunea prevăzută de art.190 alin.(5) Cod penal, or, prin dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane, se înțelege transmiterea benevolă infractorului de către victimă a bunurilor sau a dreptului asupra bunurilor sub influența înșelăciunii sau a abuzului de încredere.

Prin înșelăciune, se înțelege dezinformarea conștientă a victimei, care constă în orientarea vădit falsă a realității (înșelăciune activă) sau trecerea cu tăcere a realității, când are loc ascunderea faptelor și a circumstanțelor, care trebuie comunicate în cazul săvârșirii cu bună-credință și în conformitate cu legea a tranzacției patrimoniale (înșelăciune pasivă). Abuzul de încredere este atunci, când făptuitorul exploatează raporturile de încredere care s-au stabilit între el și victimă, care, de regulă, este proprietarul sau administratorul unei anumite mase patrimoniale. De regulă, raporturile de încredere decurg din încheierea unor convenții de drept civil sau din alte fapte juridice. În alte cazuri, aceste raporturi se creează pe fondul atitudinii de colegialitate, prietenie, afecțiune între făptuitor și victimă, care, de multe ori, este artificial creată și susținută timp îndelungat, prin eforturile făptuitorului. La încadrarea juridică a infracțiunii de escrocherie nu are importanță metoda prin care se prezintă înșelăciunea sau abuzul de încredere, aceasta poate fi realizată pe cale verbală, în scris sau sub forma unor acțiuni.

De asemenea, instanța de apel a reținut și prezența diminuării reale a patrimoniului părții vătămate ca element obligatoriu al sustragerii, ceea ce, în cazul escrocheriei, urmează ca părțile vătămate să transmită bunurile în mod aparent benevol făptuitorului.

Instanța de apel, a menționat că transmiterea benevolă de SRL „Cidonia” sub influența înșelăciunii și abuzului de încredere a caiselor lui Luca Isidor, în afară de probele indicate supra, s-a confirmat și prin declarațiile inculpatei Vutcariova Ecaterina, care a declarat că, anterior procurării produselor de la SRL „Cidonia”, ei au procurat produse agricole de la SRL „Faunas Vladnic” achitându-se integral pentru producția procurată. Prin

urmare 100% pentru tranzacțiile cu SRL „Faunus Vladnic” reprezentanții acestora au căpătat un procent de încredere în persoana lor și directorul întreprinderii menționate au avut încredere în ei, declarații similare depunând și Luca Isidor. Ulterior, aceștia l-au recomandat ca o persoană de încredere pe Luca Isidor reprezentanților SRL „Cidonia”, fapt confirmat prin declarațiile reprezentanților părții vătămate.

În acest context, instanța de apel concluzionat că, la momentul semnării angajamentului, Luca Isidor împreună cu Vutcariova Ecaterina nu aveau intenția să-și execute angajamentul asumat, de achitare pentru cel de-al doilea și al treilea tir de marfa livrată, intenție care s-a demonstrat inclusiv prin situația financiară a întreprinderii de la acea dată, care după cum s-a demonstrat, era precară.

În susținerea poziției date, instanța de apel a reținut datele din registrele de livrări și procurări al SRL „Ialcom Agro” în temeiul cărora se confirmat că activitatea financiară a întreprinderii a început să se îmbunătățească începând cu luna iulie 2009, adică ulterior semnării tranzacției încheiate cu SRL „Cidonia”.

S-a mai indicat că intenția inculpaților de a nu-și onora obligațiunile asumate față de SRL „Cidonia” s-a confirmat și prin situația financiară neprielnică a lui Luca Isidor din perioada nominalizată, care nu a procurat caisele în calitate de persoană fizică, ci prin intermediul unei întreprinderi, la acel moment el neonorându-și obligațiunile de rambursare a creditului bancar obținut în anul 2008 de la BC "Moldova Agroindbank" SA filiala Ialoveni, fapt confirmat prin sentința de condamnare din 20.12.2012.

În concluzie, instanța de apel a subliniat că intenția de neonorare a obligațiilor s-a confirmat și prin lipsa de fundamentare economică și caracterul nerealizabil al angajamentului asumat, lipsa unei activități anterioare aducătoare de beneficii, necesare onorării angajamentului, prin prezentarea, la încheierea tranzacției, a unor informații false și anume la 03.07.2009 data când a fost încheiat contractul de vânzare-cumpărare a caiselor (f.d.9 vol. I), Luca Isidor s-a prezentat ca director comercial al SRL „Ialcom Agro” nedeținând de fapt această funcție, și nefiind împuternicit în mod legal de către Directorul întreprinderii, însă avea ștampila întreprinderii date, care i-a fost transmisă de către Vutcariova Ecaterina anume pentru a nu crea suspiciuni și a obține încrederea reprezentanților SRL „Cidonia” - Dunai Gheorghe, care a declarat că dacă nu i-ar fi fost prezentată ștampila, nu-i transmitea marfa. Ulterior acestui fapt, în baza cererilor lui Luca Isidor, deși acesta deținea funcția de administrator al SRL „Vabincon Plus”, fapt confirmat prin declarațiile inculpaților depuse în instanța de judecată, Vutcariova Ecaterina neavând atribuții de angajare a persoanei la serviciu, a emis ordine de angajare și concediere a cet. Luca Isidor, ba mai mult a și semnat din numele directorului întreprinderii contract individual de munca datat cu 10 iulie 2009 (f.d.190 vol. I), prin care Luca Isidor a fost angajat la serviciu în cadrul SRL „Ialcom Agro”, în acest sens fiind emis și ordinul 3-m din aceeași dată (f.d.192 vol. I).

Instanța de apel a subliniat că tot la data de 10 iulie 2009, a fost emis și ordinul nr.2-m, prin care acesta a fost eliberat din funcție (f.d.55 vol. I). Astfel, ei au prezentat informații false la momentul încheierii tranzacției cu scopul de a dobândi în mod ilicit bunurile ce aparțineau SRL „Cidonia” sub influența înșelăciunii și a abuzului de încredere.

Respectivele încadrări și eliberări din funcție prin emiterea ordinelor de angajare și eliberare din funcție precum și încheierea contractelor de muncă false, prin care Vutcariova Ecaterina l-a angajat și eliberat pe Luca Isidor pentru o perioadă de doar 4 zile, instanța de apel le-a apreciat ca niște metode de înșelare.

Instanța de apel de asemenea a dat o apreciere critică declarațiilor inculpaților în susținerea nevinovăției lor precum că întreprinderea s-a aflat în imposibilitate de a-și onora obligațiunile asumate față de SRL „Cidonia” din motiv că marfa s-a deteriorat, or, aceste declarații se combat prin probele cauzei penale.

Instanța de apel a menționat că declarațiile sus indicate sunt în contradicție cu declarațiile martorului Vacanova Tatiana, care a declarat că s-a achitat pentru toată producția procurată de la SRL „Ialcom Agro”, inclusiv și pentru cea alterată, fapt confirmat prin ordinele de plată, conform cărora în perioada de timp 02.10.2009 - 09.10.2009 de la ÎI „Vacanova Tatiana xxxxx” din Belarus în contul SRL „Ialcom Agro” a fost transferată suma totală de 232 989 lei.

Concomitent, în probarea vinovăției inculpaților, instanța de apel a mai reținut și registrele de livrări și procurări al SRL „Ialcom Agro”, prin care se atestă faptul că societatea în cauză în perioada de timp iulie 2009 - februarie 2010 a avut procurări de mărfuri și servicii în sumă totală de 755 022,26 lei, iar livrări de mărfuri și servicii în sumă totală de 1704656,91 lei, având astfel posibilitate reală de achitare a sumei restante către SRL „Cidonia”, precum și actul de control al IFS Ialoveni nr.471969 din 29.09.2009 petrecut la SRL „Ialcom Agro”, prin care se confirmă că societatea în cauză a practicat activitate economico-financiară și a avut posibilitate de a-și onora obligațiunile contractuale față de SRL „Cidonia”.

La fel și prin contractul de vânzare cumpărare din 03.07.2009, conform căruia se atestă că la rubrica „cumpărător” este semnat de către Luca Isidor, ca director comercial al SRL „Ialcom Agro” (f.d.9 vol. I).

Vina acestora s-a confirmat și prin graficul achitărilor SRL „Ialcom Agro” către SRL „Cidonia” a sumelor restante, însă care nu a fost respectat necătând la faptul efectuării achitărilor de către ÎI „Vacanova Tatiana xxxxx” cu SRL „Ialcom Agro”, în luna octombrie 2009 și a activității economico-financiare stabile a SRL „Ialcom Agro”, fișa întreprinderii SRL „Ialcom Agro”, la data încheierii tranzacției cu SRL „Cidonia”, director al SRL „Ialcom Agro”, era Leahu Anatolie Andrei; conținutul statutului SRL „Ialcom Agro”, unica persoană abilitată cu dreptul de a angaja și concedia salariații precum și de a încheia tranzacții în numele societății este directorul, în cazul respectiv Leahu Anatolie; ordinele din 06.07.2009 și 10.07.2009 și a contractului de angajare la serviciu a cet. Luca Isidor din 10.07.2009 în calitate de director comercial al SRL „Ialcom Agro”,

Prin urmare, instanța de apel a conchis că toate acțiunile întreprinse de inculpații Luca Isidor și Vutcariova Ecaterina, în scopul dobândirii bunurilor părții vătămate SRL „Cidonia”, sunt metode de înșelăciune, prin intermediul cărora inculpații au exercitat influențare psihică asupra conștiinței și voinței părții vătămate, aceasta din urmă presupunând, în mod real, caracterul „legitim” al tranzacțiilor efectuate.

La individualizarea pedepsei instanța de apel, a făcut referire la prevederile art.art.7,

61, 75 Cod penal, ținând astfel cont de gravitatea infracțiunii comise (infracțiune deosebit de gravă), motivul și scopul acestora, de personalitatea celui vinovat, de lipsa circumstanțelor atenuante, nerecunoașterea vinei, recuperarea pagubei materiale, părerea părții vătămate, a ajuns la concluzia că corectarea și reeducarea inculpaților este posibilă prin stabilirea pedepselor în limita minimă prevăzută de legea penală pentru infracțiunea dată cu executarea acesteia în penitenciar de tip închis, cu privarea de a activa în domeniul răspunderii materiale pe un termen de 3 ani.

Cu referire la acțiunea civilă în latura prejudiciului material, instanța de apel a statuat că prin probele acumulate în prezenta cauză penală s-a confirmat cauzarea prejudiciului părții vătămate SRL "Cidonia", suma prejudiciului fiind recunoscută și de inculpați, astfel urmând a fi încasată în mărime de 107 739 lei.

Totodată, ținând cont de faptul că la moment prejudiciul deja a fost achitat, fapt confirmat prin copia bonului de plată și procesului-verbal de verificare a decontărilor dintre SRL "Cidonia" și SRL "Ialcom-Agro" (f.d.124, 125 vol. V) precum și de reprezentantul părții vătămate în ședința instanței de apel, nu a dispus punerea în executare a hotărârii date.

În partea ce ține de cheltuielile judiciare solicitate în sumă de 120000 lei, instanța de apel a admis cererea în principiu, urmând a se expune instanța în ordine civilă, or, de către partea vătămată nu au fost prezentate probe confirmative a cheltuielilor de asistență juridică în cauza penală dată, iar contractul de asistență juridică nr.53 din 30.12.2011 (f.d.126), este un contract ce demonstrează acordarea de servicii întreprinderii SRL "Cidonia" în cauza civilă.

8. Împotriva hotărârilor judecătorești au declarat recursuri ordinare:

8.1. Reprezentantul părții vătămate SRL „Cidonia”, Bulgac Ivan, care solicită admiterea recursului și dispunerea încasării în mod solidar din contul lui Vutcariova Ecaterina a sumei de 120 000 lei, ceea ce constituie cheltuieli de deplasare și cheltuieli suportate pentru asistenta juridică.

În argumentarea recursului menționează că nu este de acord cu decizia instanței de apel doar în partea încasării prejudiciului material, or, de către SRL „Cidonia” au fost prezentate probe suficiente privind cheltuielile de asistență juridică și a cheltuielilor de deplasare, ce ar permite încasarea acestora din contul inculpaților Luca Isidor și Vutcariova Ecaterina, conform art.225 alin.(2) Cod de procedură penală, care prevede că, la adoptarea sentinței de acuzare sau aplicare a măsurilor de constrângere cu caracter medical, instanța soluționează și acțiunea civilă prin admiterea ei, totală sau parțială, ori prin respingere.

Reieșind din aceste prevederi, instanța urma să dispună încasarea sumei de 120 000 lei, întrucât acțiunea civilă a fost admisă fără a lăsa ca asupra cuantumului să se expună instanța civilă.

8.2. Avocatul Rusu Eugen în numele inculpaților, indicând temeiurile prevăzute la art.427 alin.1) pct.6), 8), 12), 11), 12), 13), 14) și 16) Cod de procedură penală, solicită casarea totală a deciziei instanței de apel, cu trimiterea cauzei la rejudecare, în instanța de apel, într-un alt complet de judecată.

În argumentarea recursului invocă următoarele argumente:

- instanța de apel greșit a admis apelurile declarate de acuzatorul de stat și avocatul Ion Ciorbă în numele părții vătămate SRL „Cidonia”, a casat parțial sentința instanței de fond și i-a recunoscut vinovați pe inculpați de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.190 alin.(5) Cod penal, dând o apreciere greșită probelor examinate de prima instanță, ceea ce a condus la condamnarea inculpaților pentru o faptă care nu este infracțiune conform legii penale și care nu întrunește elementele infracțiunii imputate inculpaților;

- instanța de apel a apreciat selectiv și unilateral probele administrate, acordând o valoare primară declarațiilor reprezentanților părții vătămate Gh. Dunai și I. Bulgac în detrimentul probelor administrate de partea apărării și neaducând argumente plauzibile de respingere a valorii probatorii a acestor probe, condamnându-i neîntemeiat pe inculpați pentru infracțiunea de escrocherie - art.190 alin.(5) Cod penal;

- în apel partea apărării a invocat că faptele încriminate inculpaților I. Luca și E. Vutcariova nu constituie infracțiuni conform legii penale, dar sunt activități comerciale în cadrul cărora între părți, la încheierea contractului de vânzare- cumpărare a caiselor din 03.07.2009, s-au stabilit raporturi civile care urmau să fie soluționate conform legislației civile;

- prin decizia Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 06.12.2016, s-a casat decizia instanței de apel pe motiv că instanța de apel ”nu s-a pronunțat în genere asupra episodului privind falsificarea contractului din 03.07.2009, încheiat cu SRL ”Cidonia”, încriminat ambilor inculpați prin ordonanțele din 06.11.2012 (f.d.201).Deși aceste indicații ale instanței de recurs sunt obligatorii, la adoptarea deciziei contestate instanța de apel, fără a verifica suficient de minuțios acest aspect, în mod selectiv și unilateral a reiterat doar poziția acuzatorului de stat prevăzută în actul de sesizare a instanței și nu a cercetat suplimentar și sub toate aspectele circumstanțele încheierii contractului vizat;

- din depozițiile martorului Dunai Gheorghe și reprezentantul părții vătămate Bulgac Ivan, se confirmă că între părțile contractului din 03.07.2009, au existat relații civile, care urmau să fie soluționate în conformitate cu legislația civilă și nicidecum nu se impunea, răspunderea penală a inculpaților, fapt de care la adoptarea hotărârii atacate nu s-a ținut cont, acestor depoziții instanța nu le-a dat o apreciere obiectivă, ceea ce înseamnă că instanța nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul părții apărării;

- instanța nu a ținut cont de argumentele și poziția părții apărării expusă de recurent în cadrul dezbaterilor judiciare asupra motivelor invocate în apel, în special referitor la natura raporturilor juridice stabilite prin contractul de vânzare cumpărare a caiselor, încheiat între părți la 03.07.2009. La acest subiect, în discursul ținut de recurent în dezbaterile judiciare s-a menționat că materialele cauzei cu prisosință de argumente dovedesc că între părțile contractului au existat în exclusivitate relații civile;

- instanța de apel a admis o eroare de drept, manifestată prin faptul că la darea soluției în speță, contrar cerințelor prevăzute de art.7 alin.(6) CPP, nu a ținut cont de Hotărârea Curții constituționale nr.17 din 02.04.2002 pentru controlul constituționalității unor prevederi din art.155/3 Cod penal, prin care a fost declarat neconstituțională sintagma

“fie nerambursarea creditului și dobânzilor în termenele și în condițiile stipulate în contractul de credit” din art.155/3 alin.(1) Cod penal (redacția anului 1961, cu modificările conform Legii nr.1436-XIII din 24 decembrie 1997):

- instanța de apel, la adoptarea soluției în speță, contrar cerințelor prevăzute de art.7 alin.(6) CPP, nu a ținut cont de Decizia Curții Constituționale nr.126 din 15.11.2018 privind excepția de neconstituționalitate a unor prevederi din art.190 alin.(1) Cod penal, care în § 22 a subliniat că *”... în varianta anterioară, escrocheria era definită ca „dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune sau abuz de încredere Testul timpului a arătat că aceste dispoziții legale au condus, prin formularea lor vagă, la instituirea unei practici judiciare prin care unele persoane erau trase la răspundere penală pentru simplul fapt al neexecutării obligațiilor civile. Această interpretare extensivă defavorabilă a legii penale a fost constatată de către Curtea Supremă de Justiție în jurisprudența sa. Ea a casat mai multe decizii ale instanțelor ierarhic inferioare, menționând, între altele, că nimeni nu poate fi privat de libertatea sa din simplul motiv că nu este în măsură să execute o obligație contractuală (a se vedea Dosarul nr.lra-1644/14, 16 decembrie 2014; lra-940/2017, 25 iulie 2017; Dosarul nr. lra-9/2018, 2 februarie 2018)”*;

- instanța de apel a admis o eroare de drept, efectuând încadrarea juridică greșită a pretinsei fapte infracționale săvârșite de inculpați conform art.190 alin.(5) Cod penal. În acest sens, recurentul, a menționat că potrivit materialelor cauzei în speță, dobândirea bunurilor altei persoane prin *”înșelăciune” și abuz de încredere*”, nu a fost confirmată, ceea ce înseamnă că latura obiectivă a componenței de escrocherie în acțiunile inculpaților nu a fost dovedită;

- materialele cauzei atestă că ordinul de angajare a inculpatului I. Luca în calitate de director comercial nu a fost la timp întocmit nu din vina inculpaților, dar din vina administratorului SRL *”Ialcom Agro”* A. Leahu, care în conformitate cu cerințele Statutului societății și cu legea, în cazul în care s-a retras de la conducerea activității societății și s-a angajat la un serviciu de stat, era obligat prin funcția de administrator să întocmească un proces-verbal al Adunării generale a asociaților privind transmiterea împuternicirilor sale celui alt cofondator - E.Vutcariova și să înregistreze această modificare la Camera înregistrării de Stat, însă din neglijență aceste obligații nu au fost îndeplinite,

- în cadrul cercetărilor judecătorești la faza rejudecării cauzei după sentința de condamnare, instanța de apel neîntemeiat a respins solicitarea avocatului inculpaților Boris Bulbuc de a fi audiat suplimentar fostul administrator Anatolie Leahu pentru a elucida circumstanțele încheierii contractului din 03.07.2009 și semnării ordinelor de angajare/eliberare a lui I. Luca în calitate de director comercial al SRL *„Ialcom Agro”*, fapt care contravine principiilor contradictorialității procesului și egalității armelor și care a afectat soluția de condamnare dată în cauză (A se vedea procesul verbal al ședinței Curții de Apel Bălți din 25.01.2018, Vol. V, f.d.16-17):

- organul de urmărire penală, prima instanță și cea de apel la adoptarea sentinței, nu au ținut cont de prevederile art.58 alin.(3) Codul muncii, din care rezultă că inculpata E.

Vutcariova, fiind unicul asociat- fondator activ al SRL „Ialcom Agro”, care decidea în mod legal asupra activității generale a societății, a fost în drept să-l angajeze pe I. Luca în funcția de director comercial la data înmânării ștampilei și rechizitelor societății și poruncindu-i acestuia să se deplaseze în teritoriu pentru a încheia contracte de achiziție a produselor agricole conform Statutului Societății, iar ordinul/contractul privind angajarea în munca să-l întocmească ulterior. Aceste circumstanțe, atestă că inculpatul I. Luca în mod legal a fost admis la muncă în calitate de director comercial al SRL „Ialcom Agro” și cu acesta s-a încheiat un contract de muncă până la data încheierii și semnării contractului de vânzare-cumpărare a caiselor din 03.07.2009 și, implicit, în mod legal au fost semnate de către E.Vutcariova a ordinelor și contractului de angajare/eliberare din serviciu a lui I. Luca din 06.07. și 10.07.2009;

- semnătura inculpatei E. Vutcariova pe ordinele de angajare și eliberare a lui I. Luca în/din funcția de director comercial, precum și semnătura inculpatului I. Luca pe contractul de colectare a produselor agricole din 03.07.2009, nu poate fi considerată ca o „falsificare de documente oficiale,, și nici o ”înșelăciune” în sensul infracțiunilor de escrocherie și cauzarea prejudiciului material sub aspect penal, deoarece această semnătură a fost efectuată nu din vina inculpatei, dar a fostului director/administrator A. Leahu, ceea ce înseamnă că și elementul de ”vinovăție ” din latura subiectivă a infracțiunii prevăzute de art.361 alin.(2) lit. b) CP imputate inculpaților E. Vutcariova și I. Luca, lipsește;

- aceeași concluzie se impune și în privința laturii obiective referitor la elementele de ”înșelăciune ” și „abuz de încredere” în acțiunile inculpaților prezente în componența de infracțiune prevăzută de art.196 alin.(4) Cod penal încriminată acestora de către instanța de fond;

- soluția primei instanțe privind reîncadrarea acțiunilor inculpaților din art.190 alin.(5) Cod penal în art.196 alin.(4) Cod penal, este una arbitrară adoptată prin interpretarea extensivă în defavoarea inculpaților, care la momentul comiterii pretensei infracțiuni, nu puteau să cunoască că acțiunile lor de semnare a contractului civil de comercializare a produselor agricole din 03.07.2009 și de angajare/eliberare a lui I. Luca în serviciu ar putea fi calificate ca falsificare a documentelor, ca înșelăciune și abuz de încredere, comise cu scop de însușire a bunurilor altei persoane, adică ca infracțiune;

- privind existența cauzei ce înlătură răspunderea penală (art.427 alin.(1) pct.11) recurentul relevă ca instanța de apel la adoptarea soluției a comis o eroare de drept, condamându-l pe inculpatul Luca Isidor pe episodul încriminat în baza art.190 alin.(5) CP în baza unor ordonanțe de punere sub învinuire vădit nule, emise contrar art.7, 8,10,22,63 și 230 Cod de procedură penală;

- la 30.11.2009, organul de urmărire penală a emis ordonanță de pornire a urmăririi penale *in personam* în privința lui Luca Isidor pe semnele infracțiunii prevăzute de art.190 alin.(5) Cod penal, acesta fiind acuzat de dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane bunurilor SRL „Cidonia” în sumă de 414988 lei. Ulterior, prin ordonanța organului de urmărire penală din 18.02.2010, Luca Isidor a fost recunoscut în calitate de bănuit, iar prin ordonanță procurorului din 07.05.2010 acesta a fost pus sub învinuire, fiind învinuit de comiterea escrocheriei conform art.190 alin.(5) Cod penal. Astfel, calitatea de bănuit a lui

I. Luca a început la data de 30.11.2009, când a fost pornită în privința acestuia urmărirea penală conform art.190 alin.(5) Cod penal, pe care motiv acesta putea fi pus sub învinuire nu mai târziu de ultima zi a lunii februarie 2010, dată la care organul de urmărire penală urma în mod obligatoriu și necondiționat ori să-i înainteze învinuirea lui I. Luca, sau să-l scoată de sub urmărirea penală. Însă, contrar acestor reglementări imperative, ordonanță de punere sub învinuire a acestuia pe art.190 alin.(5) Cod penal a fost emisă la 07 mai 2010, adică cu 67 zile peste termenul stabilit de lege, prin ce s-a admis o ingerință în garanțiile prevăzute de art.22 CPP, care asigură respectarea întocmai a principiului constituțional de a nu fi urmărit, judecat sau pedepsit de mai multe ori pentru aceeași faptă. Ca urmare ordonanță din 07.05.2010 de punere a lui Luca Isidor sub învinuire și acuzarea lui în comiterea infracțiunii prevăzute de art.190 alin.(5) Cod penal este una ilegală, emisă cu încălcarea termenului de 3 luni, prevăzut de art.63 alin.(2) pct.3) Cod de procedură penală;

- ordonanțele de punere a lui I. Luca sub învinuire conform art.190 alin.(5) Cod penal din 29.06.2011 și din 06.11.2012, puteau fi emise doar după adoptarea de către procurorul a unei ordonanțe de reluare a urmăririi penale în conformitate cu prevederile art.287 Cod de procedură penală, fapt care nu a avut loc, pe care motiv aceste ordonanțe de punere sub învinuire a lui I. Luca conform art.190 alin.(5) Cod penal și toate celelalte acte procedurale, efectuate după expirarea termenului de aflare a acestuia în calitate de bănuit, sunt lovite de nulitate, inclusiv decizia/sentința contestată;

- la momentul emiterii sentinței de prima instanță și la rejudecarea cauzei în instanța de apel în cauză au existat două ordonanțe de încetare a procesului penal în privința inculpatului Luca Isidor din lipsa elementelor infracțiunii conform art.275 pct.3) Cod de procedură penală, fapt care înlătură răspunderea penală și care a fost neglijat de instanța de fond și de apel la emiteria sentinței și respectiv a deciziei de condamnare;

- în cauza din speța au fost încălcate și prevederile art.7 alin.(6) Cod de procedură penală, fiind aplicate prevederile alin.(1) al art.287 Cod de procedură penală, în vigoare la momentul emiterii ordonanțelor procurorilor ierarhic superiori, care au anulat ordonanțele de încetare a urmăririi penale în privința lui I. Luca din lipsa elementelor infracțiunii, care prin Hotărârea nr.12 din 14.05.2015 a Curții constituționale, au fost declarate neconstituționale, acest fapt constituind temei de recurs în conformitate cu art.427 alin.(1) pct.14) Cod de procedură penală;

- pe parcursul rejudecării cauzei prin Legea 179/2018 legiuitorul a substituit (a înlocuit) dispoziția alin. (1) al art.190 Cod penal, în redacția anterioară, până la 26.07.2018, cu o nouă dispoziție, prin care a restrâns substanțial sfera de incidență a dispoziției anterioare a componentei de escrocherie, din latura obiectivă a componentei de infracțiune conform legii vechi a fost exclus elementul de "abuz de încredere" ca acțiune infracțională de săvârșire a escrocheriei și ca semn al componentei de infracțiune;

- conform materialelor dosarului în speță, ordonanțele de punere sub învinuire a inculpaților din 07.05.2010, 29.06.11 și 06.11.2012 (ultima fiind înaintată inculpaților în cadrul examinării cauzei de prima instanță), prevăd că „Prin acțiunile sale intenționate Vutcariova Ecaterina împreună cu Luca Isidor, au comis o escrocherie, adică au dobândit ilicit bunurile altei persoane prin înșelăciune și abuz de încredere...”(V-II, f.d.61-62). În

consecință, ținând cont de prevederile și considerentele enunțate supra, recurentul conchide că pretinsele acțiuni de dobândire a bunurilor părții vătămate prin „abuz de încredere”, imputate inculpaților I. Luca și E. Vutcariova în baza legii vechi, nu se mai conțin în componența infracțiunii de escrocherie conform legii noi de incriminare, ceea ce conform legislației procesual - penale și jurisprudenței internaționale, legea penală nu se aplică faptelor săvârșite sub legea veche, dacă nu se mai conțin în legea penală nouă. În acest sens, în speță există circumstanțe care exclud tragerea persoanei la răspunderea penală și încetarea procesului penal (art.10 alin.(1) Cod penal și art.391 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală);

- normele de drept aplicate de instanța de apel la adoptarea hotărârii și soluției atacate contravin hotărârilor de aplicare ale aceluiași norme de drept date anterior de către Curtea Supremă de Justiție și anume: Decizia CSJ nr.1ra-451/2017 din 24.05.2017 în privința lui N. Danailă și Decizia CSJ nr.1ra-227/2017 din 04.04.2017 în privința lui I. Usenco.

8.3. Inculpatul Luca Isidor, indicând temeiurile prevăzute la art.427 alin.1) pct.6), 8), 12), 11) și 16) Cod de procedură penală, solicită casarea totală a deciziei instanței de apel, pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului pentru prima instanță, prin care să fie achitat, sau cu trimiterea cauzei la rejudecare, în instanța de apel, într-un alt complet de judecată.

În argumentarea recursului menționează, că:

- instanța de apel în motivarea soluției nu s-a expus asupra chestiunilor esențiale din această speță invocate repetat de partea apărării în ședința instanței de apel, și anume asupra încetării procesului penal pe motivul încălcării prevederilor art.63 alin.(2) pct.3), alin.(3) Cod de procedură penală, din motiv că a fost depășit termenul de menținere a inculpatului Luca Isidor în calitate de bănuit și că acțiunile ulterioare de urmărire penală îndreptate împotriva acestuia sânt lovite de nulitate;

- acțiunile de urmărire penală îndreptate împotriva lui Isidor Luca cu referire la infracțiunea prevăzută de art.190 alin.(5) Cod penal, desfășurate ulterior datei de 28 februarie 2010, în conformitate cu art.230 alin.(2) din Codul de procedură penală - sunt lovite de nulitate, inclusiv Ordonanța din 07.05.2010 de punere sub învinuire a acestuia în baza art.190 alin.(5) Cod penal și a Ordonanțelor ulterioare de punere sub învinuire conform art.190 alin. (5) Cod penal din 29.06.2011 și 06.11.2012 (depusă în sensul agravării, în cadrul examinării cauzei în prima instanță), precum și toate celelalte acte procedurale adoptate după data de 28.02.2010 referitoare la acuzarea lui Isidor Luca în comiterea infracțiunii prevăzute de art.190 alin.(5) Cod penal;

- ordonanțele de punere sub învinuire a lui Isidor Luca conform art.190 alin.(5) Cod penal, din 29.06.2011 și din 06.11.2012, puteau fi emise doar după adoptarea de către procurorul de caz a unei ordonanțe de reluare a urmăririi penale, întemeiată pe „fapte noi ori recent descoperite” în conformitate cu prevederile art.287 CPP, fapt care în prezentul caz nu s-a materializat, din care motiv apreciem aceste ordonanțe de punere sub învinuire a lui Isidor Luca conform art.190 alin. (5) Cod penal, precum și toate celelalte acte procedurale efectuate după expirarea termenului de aflare a acestuia în calitate de bănuit, ca fiind lovite de nulitate, inclusiv sentința și decizia contestată;

- reieșind din jurisprudența instanțelor de judecată naționale și a practicii CtEDO, precum și în contextul aspectelor reținute în Hotărârea Curții constituționale nr.26 din 23.11.2010, recurentul consideră că nulitatea ordonanțelor de punere sub învinuire a inculpatului pentru fapta de escrocherie, în mod implicit se răsfrânge și asupra acuzării și condamnării lui de către instanța de fond în baza art.196 alin.(4) Cod penal, deoarece în acest caz, organul de urmărire penală și instanțele de judecată, trebuiau să refere la fapta prejudiciabilă și nu la încadrarea juridică a acesteia;

- susținerile primei instanțe și a instanței de apel referitor la constatarea vinovăției inculpaților în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.361 alin.(2) lit. b) Cod penal sunt neîntemeiate, or, faptele reținute la acest capitol atât prin rechizitoriul acuzatorului de stat, cât și prin hotărârile judecătorești pronunțate pe caz, în nici un fel nu demonstrează că acestea s-ar circumscrie laturii obiective a infracțiunii prevăzute de art.361 Cod penal, manifestată prin confecționarea, deținerea și folosirea unui document oficial fals care acordă drepturi și eliberează de obligații;

- instanțele de judecată inferioare nu au constatat fapta criminală pentru care l-a condamnat pe inculpatul Luca Isidor, deși se indică în textul hotărârilor pronunțate, precum că aceasta a fost dovedită;

- concluzia dată, contravine constatărilor formulate în decizia asupra recursului în interesul legii dată de Plenul Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 20.03.2014 cu privire la determinarea modului unitar de interpretare și aplicare a prevederilor art.361 alin.(1) Cod penal (dosarul nr.4-1ril-2/2014), potrivit căreia: *„documentul oficial este acel document care emană de la o autoritate publică de orice nivel sau care provine de la un terț, dar primii de o autoritate. Deci, noțiunea „document oficial” se referă nu doar la „documentele eliberate de autoritățile publice”, dar și la „documentele prezentate autorităților publice”;*

- fapta reținută în sarcina inculpaților nu întrunește obiectul material al infracțiunii prevăzute de art.361 Cod penal, deoarece atât Contractul de vânzare-cumpărare încheiat și semnat de către Isidor Luca cu SRL „Cidonia la 03.07.2009, cât și ordinele de numire și eliberare a acestuia din funcția de director comercial al SRL „Ialcom Agro”, nu sânt „documente oficiale” în sensul respectivei norme penale, falsificarea acestora subscriindu-se laturii obiective a infracțiunii prevăzute de art.190 alin.(1) Cod penal. Mai mult ca atât, aprecierea pe care o dau instanțele de judecată ordinelor de angajare și eliberare din funcție a inculpatului, precum și contractului individual de muncă din 10.07.2009, semnate de către inculpata Vutcariova Ecaterina din numele directorului SRL „Ialcom Agro” Leahu Anatolie, privind angajarea lui I. Luca în funcția de director comercial al societății respective, o consideră abuzivă și tendențioasă în condițiile în care, aprecierea în cauză este de competența instanțelor de judecată în procedură civilă contencioasă, care și urmau a se expune asupra valabilității sau nulității actelor enumerate, conform dispozițiilor Codului Muncii și altor legi speciale instituite în acest scop. *Or, instanța de fond și cea de apel, au refuzat să i-a în considerare că documente respective sunt emise de o instituție privată, iar odată ce acestea nu au fost prezentate administratorului SRL „Cidonia” pentru a-l determina la încheierea cărorva contracte, acestea din urmă privesc ordinea*

administrativă internă a întreprinderii și nu au nici o tangență cu cauza penală examinată;

- instanțele de judecată nu au dorit să sesizeze că activitatea inculpatului Luca Isidor în calitate de Director comercial al companiei SRL „Ialcom Agro” nu a fost oficializată doar prin documentele a căror falsificare a fost imputată, ci a și fost exercitată de facto, conform unui șir întreg de dovezi administrate la prezenta cauză penală, pe care nici procurorul și nici ceilalți participanți la proces nu au negat-o;

- instanța de apel rejudecând cauza potrivit regulilor generale pentru examinarea cauzelor în primă instanță, conform procesului-verbal al ședinței de judecată și descriptivului deciziei adoptate nu a constatat și descris fapta criminală, considerată ca fiind dovedită, indicându-se locul, timpul, modul săvârșirii ei, forma și gradul de vinovăție, motivele și consecințele infracțiunii, în raport cu circumstanțele de fapt și de drept invocate în rechizitoriu;

- instanță a afirmat că inculpații au cauzat părții vătămate un prejudiciu material în valoare de 208 434 lei pe care i-au însușit, fără a indica însă, care sunt probele administrate în mod legal, din care ar rezulta faptul însușirii respectivei sume de bani, în condițiile în care din materialele cauzei rezultă că producția fructiferă furnizată de către SRL „Cidonia” a fost recepționată de către SRL „Ialcom Agro” și tot atunci, exportată în Republica Belarus entității ÎI „Vacanova Tatiana”, care s-a achitat pentru marfa recepționată prin transfer la contul bancar al SRL „Ialcom Agro”, iar acuzatorul de stat nu a prezentat careva informații din care ar rezultă că sumele bănești în valoare de 208 434 lei au fost în vreun fel extrase de către inculpați de pe conturile întreprinderii nominalizate;

- instanța și-a întemeiat concluziile pe probe neverificate în ședința de judecată a instanței de apel și neconsemnate în procesul-verbal, cum ar fi: declarațiile martorilor Vacanova Tatiana și Leahu Anatolie - acești martori nefiind audiați în instanța de apel, nu a apreciat separat și în coroborare fiecare probă, din punct de vedere al pertinentei, concludentii, utilității și veridicității lor, nu a indicat probele, inclusiv cele susceptibile să întemeieze într-un mod substanțial condamnarea, pe care și-a întemeiat concluziile de condamnare a inculpatului și motivele pentru care a respins probele apărării;

- a depășit limitele învinuirii formulate, constatând că *„transmiterea benevolă de SRL „Cidonia” sub influența înșelăciunii și abuzului de încredere a caiselor lui Luca Isidor, în afară de probele indicate supra, se mai confirmă și prin declarațiile inculpatei Vutcariova Ecaterina, care a declarat că, anterior procurării produselor de la SRL "Cidonia", ei au procurat produse agricole de la SRL „Faunas Vladnic” achitându-se integral pentru producția procurată. Prin urmare 100% pentru tranzacțiile cu SRL „Faunas Vladnic” reprezentanții acestora au câpătat un procent de încredere în persoana lor și directorul întreprinderii menționate au avut încredere în ei, declarații similare depunând și Luca Isidor. Ulterior, aceștia l-au recomandat ca o persoană de încredere pe Luca Isidor reprezentanților SRL „Cidonia”, fapt confirmat prin declarațiile reprezentanților părții vătămate*”, indicând în acest fel, circumstanțe și calitative care nu se regăsesc în rechizitoriu;

- imposibilitatea restituirii de către inculpați în calitate de reprezentanți ai SRL

„Ialcom Agro” a sumei debitoriale, nu constituie temei de condamnare a acestora în baza art.190 alin. (5) Cod penal, atâta timp cât acuzarea nu a prezentat probe suficiente ce ar demonstra intenția însușirii prin escrocherie a bunurilor SRL „Cidonia”, la data achiziționării producției agricole, în baza relațiilor contractuale aflate în desfășurare;

- partea acuzării nu a prezentat nici o probă în sensul învinuirii înaintate inculpaților, referitor la însușirea de facto a sumei de 208 434 lei, element este esențial pentru a putea consta momentul consumării infracțiunii de escrocherie;

- din materialele examinate în ședința de judecată nu s-a demonstrat, că inculpatul Luca Isidor la momentul primirii producției fructifere (caiselor) de la SRL „Cidonia” a urmărit scopul sustragerii contravalorii lor și nu avea intenția să-și execute angajamentul asumat, dar mai mul ca atât, inculpatul a asigurat executarea parțială a obligațiilor prin transmiterea în contul SRL „Cidonia” a sumelor TVA-lui restituit pentru exportul petrecut de SRL „Ialcom Agro” calculat în baza Contractului din 15.10.2009 în sumă de 191 894 lei, conform Contractului de cesiune a datoriilor din 04.11.2009.

8.4. Inculpata Vutcariova Ecaterina, indicând temeiurile prevăzute la art.427 alin.1) pct.6), 8) și 16) Cod de procedură penală, solicită casarea totală a deciziei instanței de apel, pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului pentru prima instanță prin care să fie achitată pe motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii.

În argumentarea recursului, recurentă indică următoarele argumente:

- pornirea urmăririi penale, în privința cet. Vutcariova Ecaterina în baza art.190 alin.(5) din Codul penal, este ilegală și în consecință toate acțiunile efectuate ulterior sunt lovite de nulitate;

- procurorul la emiterea ordonanței prin care a fost dispusă disjungerea într-un dosar separat a materialelor cauzei penale nr.20093 60454 pe faptul coparticipării cet.Vutcariova Ecaterina la însușirea prin înșelăciune și abuz de încredere a produselor în valoare de 414988 lei de la S.R.L. „Cidonia”, nu a ținut cont de prevederile alin.(2) al art.279¹ Cod de procedură penală, ca la data de 20.06.2011 același procuror să conexeze cauzele penale;

- organul de urmărire penală a sfidat prevederile alin.(7) al art.63 Cod de procedură penală, în vigoare la data pornirii urmăririi penale, care prevede: „Interogarea în calitate de martor a persoanei față de care există anumite probe că a săvârșit o infracțiune se interzice.” Vutcariova Ecaterina fiind, audiată în calitate de martor în cadrul cauzei penale nr.2009360454, declarațiile ei fiind puse la baza ordonanței de încetare a urmăririi penale emise la 03.01.2011;

- instanțele nu au dat apreciere juridică corectă a faptelor inculpatei Vutcariova Ecaterina în ceea ce ține de întocmirea și semnarea ordinului nr.1-m din 06.07.2009, ordinului nr.2-m din 10,07.2009, contractului privind angajarea lui Luca Isidor în calitate de director comercial al S.R.L. ”Ialcom-Agro” și ordinului nr.3-m din 10.07.2009;

- fapta încriminată cet. Vutcariova Ecaterina, calificată conform art.361 Cod penal, nu întrunește elementele infracțiunii și anume lipsește obiectul infracțiunii, care în cazul acesta este documentul oficial fals. Ordinul nr.1-m din 06.07.2009, ordinul nr.2-m din 10.07.2009, contractul privind angajarea lui Luca Isidor în calitate de director comercial al S.R.L. ”Ialcom Agro” și ordinul nr.3-m din 10.07.2009 nu reprezintă acte oficiale;

- prin Decizia din 20 martie 2014, emisă în dosarul nr.4-lril-2/2014, Plenul Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție, la pct.6) a indicat: *“Trebuie de menționat că, în primul rând, documentele care emană de la particulari se consideră documente oficiale atunci când asemenea documente sunt supuse procedurii publice de autentificare a documentelor create. Tocmai această procedură conferă documentului un caracter oficial, adică un caracter de drept public. În al doilea rând, documentele care emană de la particulari se consideră documente oficiale atunci când asemenea documente sunt primite oficial de persoana juridică de drept public, după care se află la dispoziția acestei persoane în legătură cu soluționarea problemei reprezentând obiectul de referință al documentelor primite. Deci, documentelor private li se recunoaște posibilitatea de a deveni documente oficiale. Momentul convertirii documentelor private în documente oficiale este desemnat prin punerea acestuia la dispoziția organelor sau a persoanelor oficiale în condițiile legii.”*;

- ordinul nr.1-m din 06.07.2009, ordinul nr.2-m din 10.07.2009, contractul privind angajarea lui Luca Isidor în calitate de director comercial al S.R.L. „Ialcom-Agro” și ordinul nr.3-m din 10.07.2009, reprezintă documente interne a persoanei juridice de drept privat și nu au fost puse la dispoziția organelor sau a persoanelor oficiale în condițiile legii;

- nici în cadrul urmăririi penale și nici la judecarea cauzei nu s-a stabilit faptul că Vutcariova Ecaterina a dobândit ilicit 208434 lei de la S.R.L. ”Cidonia”. Nu s-a constatat trecerea unor mijloace bănești din proprietatea sau posesia părții vătămate în proprietatea inculpatei;

- faptul înșelăciunii sau abuzului de încredere nu a existat. Instanță de apel nefondat a apreciat semnarea contractului individual de muncă și ordinelor menționate de către Vutcariova Ecaterina ca o modalitate de înșelăciune, acestea nu au fost prezentate reprezentanților S.R.L. ”Cidonia” în momentul încheierii tranzacției și nici într-un fel nu a influențat decizia acestora de a vinde caisele S.R.L. ”Ialcom Agro”;

- urmările prejudiciabile nu au survenit în urma acțiunilor acesteia dar în rezultatul activității economice care permanent presupune risc, mai ales la comercializarea fructelor, pe care S.R.L. ”Cidonia” și Ș.R.L. ”Ialcom Agro” l-au asumat la momentul încheierii contractului de vânzare-cumpărare;

- legătura causală între fapta cet. Vutcariova Ecaterina și presupusul prejudiciu cauzat S.R.L. ”Cidonia” nu există. La moment costul bunurilor livrate de S.R.L. ”Cidonia” către S.R.L. ”Ialcom-Agro”, conform facturilor fiscale nr.SU 2108050 din 06.07.2009, nr.SU 2108051 din 07.07.2009 și nr. SU 2108052 din 08.07.2009, a fost achitat integral;

- latura subiectivă a infracțiunii de escrocherie se realizează prin intenție directă. De asemenea, la calificarea faptei este obligatorie stabilirea scopului special - a scopului de cupiditate (profit). Primirea bunurilor cu condiția îndeplinirii unui angajament poate fi calificată ca escrocherie doar în cazul în care făptuitorul, încă la momentul intrării în stăpânire asupra acestor bunuri, urmărea scopul de a le sustrage, și nu avea intenția să-și onoreze angajamentul asumat;

- din conținutul materialelor acumulate în cadrul urmăririi, penale, examinate în instanța de fond și apel rezultă că S.R.L. ”Cidonia” a livrat caise S.R.L. ”Ialcom Agro” în

valoare de 414988 lei. În acest sens au fost eliberate de către S.R.L. "Cidonia" trei facturi fiscale. Caisele procurate de către S.R.L. "Ialcom-Agro" au fost exportate în Republica Belarus către Î.I. „Vacanova Tatiana Valentin” prin intermediul S.R.L. „Unice Service”. Banii pentru caise Î.I. „Vacanova Tatiana Valentin” i-a transferat pe contul S.R.L. "Ialcom-Agro", care la rândul său a făcut transferuri către S.R.L. „Cidonia”;

- atât în cadrul urmăririi penale cât și în cadrul examinării cauzei în instanțele de judecată nu s-a stabilit faptul că Vutcariova Ecaterina a avut intenția sau a însușit careva sume de bani de la S.R.L. "Cidonia" sau S.R.L. "Ialcom-Agro". Mai mult decât atât este greu de închipuit că aceasta a avut intenția la 06.07.2009 de a dobândi de la S.R.L. "Cidonia" 208434 lei. Acest lucru nefiind probat în cadrul examinării cauzei penale. Atât în cadrul urmăririi penale cât și în cadrul examinării cauzei nu s-a constatat că 208434 lei au fost scoși de pe conturile S.R.L. "Ialcom Agro" și mai ales demonstrate că au fost însușiți de către Vutcariova Ecaterina;

- lipsa intenției inculpatei Vutcariova Ecaterina de a însuși careva bunuri sau bani de la S.R.L. "Cidonia" este demonstrată prin faptul că inițial au fost transferați de pe contul S.R.L. "Ialcom-Agro" pe pontul S.R.L. "Cidonia" 259609 lei, ulterior suma datorată-de 292589 lei a fost stinsă prin achitări reciproce la buget iar suma restantă de 44739 lei a fost achitată ulterior. La moment S.R.L. „Ialcom-Agro” nu are careva datorii față de S.R.L. "Cidonia", fapt confirmat prin procesul-verbal de verificare a decontărilor dintre organizații din 21.03.2019;

- consideră că relațiile apărute între S.R.L. "Cidonia" și S.R.L. „Ialcom-Agro” poartă un caracter pur juridico-civil, la apariția litigiului acesta urma a fi soluționat de către instanța de judecată competentă în ordine civilă;

- faptele comise de către inculpată nu se încadrează nici în fapt și nici în drept în baza normei penale indicate în rechizitoriu, deviind grav de la temeiul de fapt și juridic al răspunderii penale în acest sens. Se constată o încălcare și a regulilor de calificare a infracțiunii.

8.5. Avocații Caldîba Veronica și Caldîba Vitalie în numele inculpaților, indicând temeiurile prevăzute la art.427 alin.1) pct.6) și 8) Cod de procedură penală, solicită casarea totală a deciziei instanței de apel, cu trimiterea cauzei la rejudecare, în instanța de apel, într-un alt complet de judecată.

În argumentarea recursului recurenții invocă următoarele argumente:

- în rezultatul modificărilor operate de Parlamentul Republicii Moldova în Codul Penal (Legea nr.179 din 26.07.2018 pentru modificarea unor acte legislative - în vigoare din 17.08.2018), au fost decriminalizate un șir de infracțiuni, fiind astfel înlăturat și caracterul infracțional al faptei infracționale indicate atât în textul ordonanțelor de punere sub învinuire și rechizitoriu, cât și în conținutul hotărârilor judecătorești contestate, ceea ce, prin prisma art.10 alin.(1) Cod penal, denotă că fapta încriminată anterior inculpaților Vutcariova și Luca deja nu mai constituie infracțiune, or, din data de 17.08.2018, fapta indicată în conținutul rechizitoriului deja nu mai este prevăzută de legea penală ca *infracțiune de escrocherie - circumstanțe faptice și juridice care, în lipsa modificării acuzării în ședința de judecată, exclud și/sau condiționează tragerea la răspundere penală*

a lui Vutcariova și Luca, ceea ce, fiind ignorant de către instanța de apel la pronunțarea deciziei contestate, și constată comiterea unor erori grave la adoptarea sentinței de condamnare în baza art.190 alin.(5) Cod penal;

- faptele imputate inculpaților nu conțin semnele formale ale unei infracțiuni, or, la momentul pronunțării hotărârii contestate fapta de ”dobândire ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune și abuz de încredere” nu era expres prevăzută de legea penală ca escrocherie, și astfel, nu era pasibilă pedepsei penale, or, potrivit dispoziției art.190 alin.(1) Cod penal, fapta prejudiciabilă de escrocherie se exprimă doar prin dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin inducerea în eroare a unei sau a mai multor persoane prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase sau ca mincinoasă a unei fapte adevărate, în privința naturii, calităților substanțiale ale obiectului, părților (în cazul în care identitatea acestora este motivul determinant al încheierii actului juridic) actului juridic nul sau anulabil, or dacă încheierea acestuia este determinată de comportamentul dolosiv sau viclean care a produs daune considerabile, ceea ce nefiind nici încriminat inculpaților Vutcariova și Luca și nici constatat prin hotărârile contestate și impune încetarea acestui proces penal;

- simplu fapt de dobândire a bunurilor altei persoane prin înșelăciune sau abuz de încredere” deja nu constituie o faptă prejudiciabilă de escrocherie, ceea ce, într-un final și demonstrează că, faptele pentru care au fost condamnați Vutcariova și Luca nu sunt prevăzute de legea penală ca infracțiune de escrocherie, și astfel, în lipsa temeiului real al răspunderii penale (adică în lipsa comiterii unei infracțiuni), aceste fapte nu pot fi pasibile nici de pedeapsă penală, or, conform art.51 alin.1 (Temeiul răspunderii penale) CP, temeiul real al răspunderii penale îl constituie doar faptele prejudiciabile, ceea ce, la rândul său și exclude tragerea la răspundere penală a inculpaților Vutcariova și Luca, or, acolo unde nu există infracțiune nu poate exista nici răspundere penală, deoarece tragerea la răspundere penală fără infracțiunea constituie prin sine un act arbitrar și/sau o răzbunare, ceea ce, fiind regăsit în cazul din speță, demonstrează ilegalitatea soluției de condamnare în baza art.190 alin.(5) Cod penal;

- pe lângă lipsa temeiului real se constată și lipsa temeiului juridic al răspunderii penale, or, în lipsa constatării de către instanțele precedente a totalității de trăsături specifice, expres prevăzute de legiuitor în norma art.190 Cod penal, adică în lipsa constatării semnelor obiective și subiective a faptei prejudiciabile de escrocherie, lipsește și componența infracțiuni de escrocherie, în mod special lipsește vinovăția care, conform art.51 alin.(2) Cod penal, este condiția esențială de existență atât a răspunderii penale, cât și a infracțiuni - condiție cumulative obligatorii care, reieșind din probatoriul administrat la materialele cauzei penale, așa și nu au fost constatate în acțiunile inculpaților Vutcariova și Luca;

- apărarea menționează că instanțele de fond și de apel greșit au stabilit circumstanțele cauzei, nu a examinat sub toate aspectele complet și obiectiv cauza, nu au făcut analiza tuturor probelor prezentate de procuror și de partea apărării, nu le-au verificat și apreciat în conformitate cu normelor imperative ale Capitolului II al CPP art.art.99 - 101 CPP;

- reieșind din conținutul declarațiilor inculpatei Vutcariova și ale martorului Leahu se constată că, ordinul de angajare a lui Luca Isidor în calitate de director comercial a fost întocmit cu întârziere nu din culpa inculpaților, dar din neglijență administratorului SRL "Ialcom Agro" Anatolie Leahu, care, prin derogare de la cerințele Statutului societății și Legii, în pofida faptului retragerii sale de la conducerea activității societății și angajării la un alt serviciu de stat, nu și-a executat obligațiile sale de administrator cu privire la întocmirea procesului-verbal al Adunării generale a asociaților legate de transmiterea împuternicirilor sale co/asociatului Ecaterina Vutcariova și de înregistrarea acestor modificări la Camera înregistrării de Stat, ceea ce, și constată nevinovăția inculpaților;

- temeinicia acestei ipoteze se confirmă și prin faptul că potrivit legii, Adunarea generală a societății este constituită prin întrunirea tuturor asociaților fondatori, în cazul din speță: a lui Anatolie Leahu și Ecaterina Vutcariova care, pe bază de egalitate și consens reciproc, decideau asupra tuturor problemelor de funcționare a societății. Astfel, Vutcariova, activând pe bază de egalitate cu al 2-lea co-fondator Leahu, în cazul retragerii benevole a ultimului de la conducerea societății, în conformitate cu art.43 lit.(a) al Legii privind societățile cu răspundere limitată nr.135 din 14.07.2007 și cu pct.11 din Contractul de constituire a societății din 15.03.2000 (f.d.47, vol. I), dispunea nu doar de dreptul „de a participa la conducerea societății”, dar și de a semna documentele oficiale ale societății - circumstanțe importante pentru justa soluționare a cauzei care, fiind denaturate de instanțele precedente, constată și calificarea greșită situației lipsei procesului-verbal al Adunării generale a asociaților drept o faptă de ”înșelăciune” de natură penală, precum că comisă intenționat de către inculpații Vutcariova și Luca cu scopul ”dobândirii ilicite” a bunurilor SRL "Cidonia”;

- la adoptarea hotărârilor contestate, instanțele precedente au ignorat și aplicabilitatea unor acte legislative relevante circumstanțelor faptice ale speței, cum ar fi prevederile art.58 alin.3 Codul muncii din care rezultă că, inculpata Ecaterina Vutcariova, fiind unicul asociat-fondator activ al SRL „Ialcom Agro”, cu dreptul de a decide asupra activității societății, a fost îndreptățită nu doar să-l angajeze pe Isidor Luca în funcția de director comercial la data înmânării ștampilei și rechizitelor societății, dar și să-i acorde împuternicirea de a încheia contracte de achiziție a produselor agricole, urmând ulterior să întocmească și ordinul/contractul privind angajarea ultimului în câmpul muncii - circumstanțe faptice și juridice care incontestabil atestă nu doar faptul că inculpatul Luca în mod legal a fost admis la muncă în calitate de director comercial al SRL ”Ialcom Agro”, dar și faptul că cu ultimul a existat un raport juridic de muncă pe o durată nedeterminată încă până la data încheierii și semnării contractului de vânzare-cumpărare a caiselor din 03.07.2009 și corespunzător, mai atestă și faptul că Vutcariova în mod legal a semnat ordinele și contractele de angajare/eliberare din serviciu a lui Luca din 06.07.2009 și 10.07.2009, ceea ce, cu titlu de consecință, și exclude realizarea în acțiunile inculpaților a laturii obiective a infracțiunii de escrocherie care, în ipoteza greșită a acuzării, preluate eronat și de către instanța de apel, s-ar fi realizat în cazul din speță anume prin „falsificarea documentelor oficiale”. Mai mult, la acest subiect, apărarea reține și faptul că semnătura inculpatei Vutcariova pe documentele vizate a fost însoțită de o bară (/), care în practica

administrativă semnifică dreptul persoanei de a contrasemna în locul directorului/administratorului societății comerciale (Anatolie Leahu), care deja nu mai activa în societate și care deja transmisesse tacit toate împuternicirile în vederea organizării activității comercial-economice a societății în locul lui - circumstanțe importante pentru justa soluționare a cauzei care, confirmând netemeinicia soluțiilor judecătorești contestate, au fost confirmate prin declarațiile fostului administrator Leahu și inculpatei Vutcariova (vol. II, f.d.-172-174; vol. III, f.d.-185-186);

- faptul semnării de către Vutcariova a unui ordin de angajare în serviciu a lui Luca posterior întocmirii contractului de vânzare-cumpărare a produselor agricole de către acesta, nu poate fi apreciat ca fiind efectuată cu scopul comiterii unei infracțiuni de dobândire ilicită a bunurilor, deoarece argumentele menționate supra cert constată că semnarea întârziată a documentelor s-a produs din neglijența și culpa administratorului societății Leahu, cu toate că ulterior, când Vutcariova a fost înregistrată în calitate de administrator al SRL „Ialcom Agro”, totuși aceste modificări au fost legalizate prin decizia Camerei înregistrării de Stat din 23.10.2009 (f.d.289, vol. I);

- cumulul de argumente factice și juridice menționate supra, demonstrează că ordinele întocmite de inculpata Vutcariova, privind angajarea inculpatului Luca în calitate de director comercial al SRL „Ialcom Agro” nr.1-m din 06.07.2009 (vol. I, f.d.54) și nr.2-m din 10.07.2009 (vol. I, f.d.55) privind eliberarea acestuia din funcția de director comercial, precum și contractul nr.3-m din 10.07.2009 (v.I,f.d.189-verso) privind angajarea lui Luca în funcție de director comercial prin cumul, implicit și contractul din 03.07.2009 privind achiziționarea produselor agricole, în realitate nu au fost falsificate, deoarece semnătura lui Vutcariova nu este una falsificată, îi aparține acesteia și a fost aplicată personal de aceasta în numele lui Leahu în conformitate cu legea și cu actele de constituire a societății;

- reglementările vizate ale Codului muncii și practica administrativă enunțată, demonstrează că datele și informația din contractul de colectare a caiselor din 03.07.2009, semnat de inculpatul Luca și implicit, semnătura lui Vutcariova din ordinele din 06.07.2009 și 10.07.2009, semnate de inculpata Vutcariova, privind angajarea/eliberarea lui Luca în/din funcție de director comercial al SRL „Ialcom Agro”, nu au fost falsificate de către inculpați și nu conțineau careva date sau informații neveridice, și astfel nu au urmărit scopul de a induce în eroare partea vătămată - fapte care prin sine exclud realizarea elementelor de „înșelăciune” și „falsificate” din latura obiectivă a infracțiunilor prevăzute de art.190 alin.(5), art.196 alin.(4) și art.361,alin.(2) lit. (b) Cod penal;

- soluțiile de învinuire și, corespunzător, soluțiile de condamnare a inculpaților Vutcariova și Luca se întemeiază în mod determinant pe neonorarea în termen a obligațiilor contractuale ale SRL „Ialcom Agro” față de SRL „Cidonia” rezultate din contractul de vânzarea-cumpărare a produselor agricole din 03.07.2009, ceea ce, constatând existența unui litigiu civil derivat din raporturile contractuale între două societăți comerciale SRL „Ialcom Agro” și SRL „Cidonia”, anihilează caracterul penal al faptelor încriminate și astfel exclude tragerea la răspundere penală, or, conform art. 1 (interzicerea privării de libertate pentru datorii) Protocolul 4 CEDO nimeni nu poate fi

privat de libertatea sa pentru singurul motiv că nu este în măsură să execute o obligație contractuală;

- nici în actul de acuzare și nici în hotărârile judecătorești contestate, nu s-a demonstrat faptul că, la momentul încheierii contractului din 03.07.2009 privind vânzarea-cumpărarea caiselor pentru exportul lor în Belarusia, inculpatul Luca ar fi urmărit scopul sustragerii acestor bunuri și că acesta nu ar fi avut intenția să-și execute angajamentul contractual asumat cu privire la achitarea vânzătorului SRL "Cidonia" a costului produselor;

- cât privește faptul achitării întârziate a costului cașilor contractați de SRL "Ialcom Agro" care, la fel a determinat adoptarea soluțiilor judecătorești contestate, apărarea reține că acest fapt se explică prin aceea că, o bună parte din marfa contractată, și anume circa 17,5 tone din caisele transportate spre cumpărătorul din Belarusia, a fost alterată, însă nu din vina inculpaților, ci din vina transportatorului - fapt care, fiind confirmat atât prin înscrisuri justificative, atât și prin explicațiile inculpaților și martorilor audiați în cadrul cercetării judecătorești, inclusiv administratorului ÎI "Vacanova" din Belarusia Tatiana Vacanova, neagă și exclude atât scopul, cât și caracterul penal al faptelor inculpaților Vutcariova și Luca;

- instanțele precedente neîntemeiat au ignorat și faptul că, *modificarea termenelor de achitare a prețului fructelor achiziționate prin contractul din 03.07.2009 și stabilirea unui grafic de transferare a plăților restante, s-au efectuat prin înțelegerea comună a inculpatului I. Luca și directorul SRL "Cidonia" Gh. Dunai*. De asemenea, neîntemeiat s-a ignorat și faptul că după 10 zile de la pornirea urmării penale pe caz, adică la data de 11.12.2009 directorul SRL "Cidonia" a eliberat un certificat, conform căruia datoria SRL "Ialcom Agro" față de partea vătămată constituia suma de 208 434 lei, iar la data de 21.03.2019, adică încă până la pronunțarea deciziei Curții de Apel Bălți din 30.09.2020, SRL "Ialcom Agro" a achitat deja toate datoriile contractante, ceea ce, la rândul său demonstrează și lipsa intenției inculpaților la însușirea bunurilor altei persoane care, în speța dată, așa și nu s-a demonstrat. Această situație faptică demonstrează incontestabil că la executarea obligațiilor contractuale asumate în baza contractului din 03.07.2009, SRL "Ialcom Agro" s-a confruntat cu deficiențe care, ieșind din aria voinței sale, s-au răsfrâns negativ și asupra termenilor de achitare a produselor contractate de la pretinsa parte vătămată - deficiențe care, prin prisma riscurilor asumate de către antreprenori în cadrul unei economii de piață, nicidecum nu pot fi calificate drept o acuzație de natură penală îndreptată la "dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane" reglementată de norma art.190 Cod penal și/sau "cauzarea de daune materiale în proporții deosebit de mari prin înșelăciune sau abuz de încredere, dacă fapta nu constituie o însușire" reglementată de norma art.196 Cod penal;

- ipoteza apărării, ignorată de instanțele judecătorești precedente, că în cazul din speță sunt prezente raporturi juridice de natură civilă este fortificată și prin considerentele Deciziei Curții constituționale nr.126 din 15.11.2018 privind excepția de neconstituționalitate a unor prevederi din articolul 190 alin. 1 CP care în pct.22 a constatat că: "Pe de altă parte, Curtea a constatat în analiza sa abstractă cu privire la

previzibilitatea dispozițiilor contestate că, în varianta anterioară, escrocheria era definită ca „dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune sau abuz de încredere”. Testul timpului a arătat că aceste dispoziții legale au condus, prin formularea lor vagă, la instituirea unei practici judiciare prin care unele persoane erau trase la răspundere penală pentru simplul fapt al neexecutării obligațiilor civile. Această interpretare extensivă defavorabilă a legii penale a fost constatată de către Curtea Supremă de Justiție în jurisprudența sa. Ea a casat mai multe decizii ale instanțelor ierarhic inferioare, menționând, între altele, că nimeni nu poate fi privat de libertatea sa din simplul motiv că nu este în măsură să execute o obligație contractuală (a se vedea dosarul nr.lra-1644/14 din 16 decembrie 2014; lra-940/2017 din 25 iulie 2017; dosarul nr.lra-9/2018 din 2 februarie 2018). ” În acest context este de reținut și faptul că Curtea Constituțională în pct.24 al Deciziei nr.126 din 15.11.2018 a mai statuat că ”Neexecutarea obligațiilor care derivă dintr-un contract încheiat nu poate fi calificată ca infracțiunea de escrocherie dacă nu s-a stabilit că s-au folosit manopere frauduloase față de creditorul obligației până la și pentru încheierea contractului. În acest sens, nu se poate afirma aplicabilitatea articolului 1 din Protocolul nr. 4 adițional la Convenția Europeană a Drepturilor Omului”;

- nici acuzarea de stat, și nici instanțele judecătorești precedente nu au identificat careva probe concludente și veridice, care să demonstreze că la încheierea contractului din 03.07.2009 inculpatul Luca ”,folosit manopere frauduloase cu intenție față de creditorul obligație? - motive pentru care atât acțiunile inculpatului Luca, cât și acțiunile inculpatei Vutcariova greșit au fost calificate ca infracțiunea - erori care și impun necesitatea casării hotărârilor contestate și achitarea inculpaților;

- necesitatea casării hotărârilor contestate se întărește și prin faptul lipsei realizării în acțiunile inculpaților a laturii subiective (lipsește scopul și intenția directă de dobândire prin escrocherie a bunurilor altei persoane) care, pe lângă argumentele invocate supra, se mai demonstrează și prin faptul, că SRL ”Ialcom Agro” a achitat în avans societății pretins vătămate ”Cidonia” costul producției livrate care a fost exportată cu primul camion-tir, ceea ce, pe de o parte, denotă lipsa intenției de a se eschiva de la executarea obligațiilor contractuale, iar pe de altă parte, combate ipoteza acuzării, preluată eronat de către instanța de apel la pronunțarea deciziei contestate, precum că intenția de însușiri prin escrocherie a producției agricole a apărut la cei doi inculpați în calitate de reprezentanți ai SRL „Ialcom Agro” chiar la momentul încheierii contractului din 03.07.2009, ceea ce, nefiind susținută prin careva probe incontestabile, așa și a rămas la nivel de presupunere, or, nici una din acțiunile întreprinse de inculpatul Luca la încheierea contractului din 03.07.2009, și nici ulterior semnării acestuia, nu a indicat despre eschivarea de la obligațiile contractuale asumate, fapt confirmat și de către reprezentanții SRL „Cidonia”, care au recunoscut la acel moment recuperarea parțială a sumei debitoriale, precum și faptul modificării printr-o înțelegere reciprocă a clauzelor contractului din 03.07.2009 în sensul achitării pentru producția livrată la data de 07.07.2009 și în alte termene posterioare celor indicate în contract (f.d.10 -12, 14, vol. I);

- încheierea contractului din 03.07.2009 s-a realizat de comun acord între Luca, reprezentantul SRL ”Ialcom Agro” și, directorul SRL ”Cidonia”, la care a participat și Ion

Bulgac, reprezentantul părții vătămate, la inițiativa căruia și a fost încheiat acest contract și care anterior, în luna iunie 2009, cu succes a mai colaborat cu Luca la comercializarea cireșelor, fapt confirmat de către ultimul în cadrul audierii sale în instanța de judecată (f.d.190-192, v. II, f.d.236-237, vol. II);

- prin materialele cauzei nu s-a demonstrat faptul că inculpatul Luca, la data cumpărării caiselor avea intenția să însușească aceste bunuri fără a-și îndeplini obligațiile de achitare a plății pentru aceste bunuri. Mai mult, toate acțiunile sale ulterioare au fost îndreptate anume spre executarea obligațiilor contractuale asumate și nicidecum spre însușirea bunurilor societății pretins vătămate, ceea ce și exclude calificarea penală a acțiunilor inculpatului Luca;

- din conținutul contractului din poate fi desprins doar o singură clauză și un singur angajament negociat între părți, cel de a cumpăra toată producția de caise la prețul de 12 lei, ceea ce, implicând doar angajarea unei răspunderi civile a cumpărătorului, exclude implicarea forței de constrângere a statului prin mijloace de drept penal, or, în caz contrar incriminarea făcută unor raporturi juridice de drept privat ar reprezenta o încălcare nejustificată a libertății economice a entităților care exercita permanent o activitate de antreprenorial, ceea ce, este ilegal și inadmisibil;

- instanța de apel nu a pus la baza deciziei sale nici o probă pertinentă, concludentă, utilă și veridică care ar dovedi că contractul din 03.07.2009 a fost falsificat, iar îmbinarea de cuvinte "director comercial" indicată în contract și atribuită lui Luca Isidor ca parte a contractului, prin sine nu poate constitui o înșelăciune doar din simplul motiv că ordinul de numire a inculpatului Luca în calitate de "director comercial" al SRL "Ialcom-Agro" a fost emis de către asociatul co-fondator al societății vizate E.Vutcariova peste 3 zile de la încheierea contractului, adică la ceea ce nu contravine nici legii și nici atribuțiilor de asociat și co-fondator al societății economice private;

- partea apărării a menționat mai sus că, semnarea de către E.Vutcariova a unui ordin de angajare în serviciu a lui I. Luca posterior întocmirii contractului de vânzare-cumpărare a caiselor, a fost justificat și prin faptul că administratorul societății A. Leahu, când în anul 2006, s-a angajat la un alt loc de lucru într-o întreprindere de stat, nu a respectat modul regulamentar de transmitere a împuternicirilor de administrator al societății, nu a întocmit în acest sens un proces-verbal al Adunării generale a asociaților, limitându-se cu transmiterea verbală a împuternicirilor de administrator către al doilea co-fondator E. Vutcariova;

- în susținerea poziției sale, recurentul reliefează și faptul că, după cum reiese din materialele cauzei, contractul din 03.07.2009, a fost întocmit de către inculpatul Luca nu în vederea dobândirii ilicite de bunuri, dar în scopul realizării unor activități de antreprenorial, or, conform acestui contract părțile au convenit să încheie o tranzacție de vânzare-cumpărare a caiselor în vederea obținerii reciproce a unui beneficiu economic, iar scopul semnării acestuia a fost stabilirea prețului pentru 1 kg de caise, clauză favorabilă în primul rând pentru vânzător, care a și propus încheierea acestui contract, iar, careva date că, producția cumpărată conform facturilor fiscale respective sau transferul bănesc pentru producția contractată au fost sustrase de inculpați, în materialele cauzei nu se conțin, ceea

ce, demonstrează că nici acuizarea, și nici instanțele precedente nu au dovedit faptul dobândirii ilicite a produselor colectate de către SRL "Ialcom Agro" de la SRL "Cidonia" în baza contractului din 03.07.2009 în scop de însușire;

- faptul că "dobândirea" primului lot de caise a avut loc la 06.07.2009, adică după angajarea oficială a inculpatului I. Luca în calitate de director comercial în SRL "Ialcom Agro" și după efectuarea transferului bancar al costului caiselor și întocmirea facturii fiscale respective, ceea ce demonstrează că, în realitate a avut loc un act de vânzare-cumpărare a caiselor, un act comercial caracteristic relațiilor civile și nicidecum o "dobândire ilicită a bunului altei persoane", caracteristică unei acuzații în materie penală;

- toate 3 loturi de caise procurate de inculpatul I. Luca de la SRL "Cidonia" au fost efectuate începând cu ziua de 06.07.2009, adică după ce a fost semnat pretinsul ordin falsificat de angajare a acestuia în calitate de director comercial al SRL "Ialcom Agro", și aceste bunuri au fost eliberate de-facto nu în baza contractului din 03.07.2009, cum se indică în actul de acuzare, preluat eronat de către instanțele precedente, dar în baza facturilor fiscale oficiale, obținute de la Inspectoratul Fiscal și eliberate de SRL "Cidonia" la data vânzării caiselor, corespunzător: la data de 06.07.2009 - primul lot conform facturii nr. SU 2108050; la 07.07.2009 - al 2-lea lot sub factura nr. SU 2108051 și la 08.07.2009 - al 3-lea lot de caise sub factura fiscală nr. SU 2108052.

9. Judecând recursurile ordinare, în raport cu actele cauzei, Colegiul penal lărgit ajunge la concluzia că acestea urmează a fi admise, casată total decizia instanței de apel, cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Potrivit art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.

Conform art.435 alin.(1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, instanța de recurs, judecând recursul, admite recursul, casează hotărârea atacată și dispune rejudecarea cauzei de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

De asemenea, instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârile atacate și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

După cum rezultă din conținutul cererilor de recurs declarate în speță, acestea sunt bazate pe temeiurile pentru recurs prevăzute la art.427 alin.1) pct.6), 8), 12), 11), 12), 13), 14) și 16) Cod de procedură penală, potrivit cărora, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și apel atunci când 6) *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței*; 8) *nu au fost întrunite elementele infracțiunii*; 11) *există o cauză de înlăturare a răspunderii penale*; 12) *faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită*; 13) *a intervenit o lege penală mai favorabilă condamnatului*; 14) *Curtea Constituțională a recunoscut neconstituțională prevederea legii aplicate în cauza respectivă*; 16) *norma de drept aplicată în hotărârea*

atacată contravine unei hotărâri de aplicare a aceleiași norme date anterior de către Curtea Supremă de Justiție.

Astfel, se reține că recurenții formulează mai multe critici îndreptate împotriva soluției pronunțate de instanța de apel, în acest sens consemnând că instanța de apel nu a acordat deplină eficiență prevederilor legale expuse supra și a conchis neîntemeiat asupra vinovăției inculpaților, la caz lipsesc probe certe ce ar confirma vinovăția inculpaților în săvârșirea faptelor imputate.

Analizând textul deciziei contestate prin prisma argumentelor invocate în recursuri și temeiurilor de casare nominalizate, Colegiul penal lărgit constată că criticile aduse de către recurenți și-au găsit confirmare în speța dedusă judecătii, iar hotărârea instanței de apel urmează a fi desființată, deoarece la o nouă rundă a procedurilor de judecare a cauzei în ordine de apel, nu au fost respectate pe deplin prevederile procesual penale cu privire la rejudecarea cauzei.

În acest context instanța de recurs menționează, că potrivit art.384 alin.(3) Cod de procedură penală, sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată. Potrivit art.394 alin.(1) pct.1), 2), 5) Cod de procedură penală, partea descriptivă a sentinței de condamnare trebuie să cuprindă descrierea faptei criminale, considerată ca fiind dovedită, probele pe care se întemeiază concluziile instanței de judecată și motivele pentru care instanța a respins alte probe, încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului. În corespundere cu art.101 alin.(1) și (4) Cod de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor. Instanța de judecată este obligată să motiveze în hotărâre admisibilitatea sau inadmisibilitatea tuturor probelor administrate. Potrivit art.385 alin.(1) pct.3) Cod de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează chestiunile dacă fapta întrunește elementele infracțiunii și de care anume lege penală este prevăzută ea. Conform art.113 alin.(1) Cod penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componenței infracțiunii, prevăzute de norma penală. Conform jurisprudenței naționale, sentința trebuie să corespundă atât după formă, cât și după conținut cerințelor art.384-397 Cod de procedură penală. Sentința se expune în mod consecvent, astfel ca noua situație să decurgă din cea anterioară și să aibă legătură logică cu ea, excluzându-se folosirea formulărilor inexacte

În pofida acestor prescripții legale, potrivit descriptivului sentinței contestate, instanța de fond în fapt a constatat cauzarea daunelor materiale în proporții deosebit de mari prin înșelăciune sau abuz de încredere de către Vutcariova Ecaterina și a încadrat acțiunile acesteia în baza art.196 alin.(4) Cod penal, iar în dispozitiv a omis să-i stabilească pedeapsa penală.

Totodată, stabilindu-i lui Luca Isidor în temeiul art.196 alin.(4) și art.361 alin.(2) Cod penal pedeapsa penală, prima instanța nu i-a reținut în acțiuni faptele criminale considerate a fi dovedite, ce a dus la condamnarea lui pentru faptele de comiterea cărora n-a fost recunoscut culpabil. Mai mult, în dispozitivul sentinței de condamnare a inculpaților pe

art.361 alin.(2) Cod penal, instanța n-a indicat agravanta ce caracterizează respectiva calificare, aplicându-le pedeapsa complementară neprevăzută de legea penală.

De asemenea, instanța de fond doar a trecut în revistă dovezile cercetate, însă nu a apreciat fiecare probă separat, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor, inclusiv cu circumstanțele concrete de fapt și de drept invocate în ordonanțele din 06.11.2012, nespecificând motivele pentru care a admis unele probe și a respins alte probe din cele administrate, pe fiecare episod infracțional în parte, neindicând motivele pentru care a respins versiunile și probele apărării.

Ori, aprecierea completă și justă a probelor trebuie să se întemeieze pe o analiză minuțioasă a materialului probator și apoi pe o sinteză a evaluărilor făcute. Analiza probelor presupune examinarea fiecărui element probatoriu în parte, pentru a se înlătura tot ce nu are legătură cu cauza, tot ce este vag și nesigur. În cadrul operației de sinteză, probele sunt examinate în ansamblul lor, confirmându-se unele pe altele și ducând la o concluzie univocă, ce trebuie să fie reflectată în soluția dată cauzei, care urmează a fi motivată astfel încât raționamentele ce au stat la baza aprecierii probelor să poată fi supuse controlului judiciar.

În consecință, având în vedere circumstanțele descrise, Colegiul penal lărgit conchide asupra imposibilității menținerii unei asemenea sentințe, întrucât prima instanță nu a judecat fondul cauzei în conformitate cu rigorile prevăzute de lege și a adoptat o hotărâre care nu cuprinde motive legale pe care se întemeiază soluția, iar motivarea soluției contrazicând dispozitivul hotărârii.

În continuare Colegiul penal lărgit notează că potrivit art.414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar și oricăror probe noi prezentate instanței de apel sau cercetează suplimentar probele administrate de prima instanță. Instanța de apel poate da o nouă apreciere probelor din dosar. În conformitate cu art.419 Cod de procedură penală, rejudecarea cauzei de către instanța de apel se desfășoară potrivit regulilor generale pentru examinarea cauzelor în primă instanță, care se aplică în mod corespunzător. Conform art.60 alin.(1) Cod penal, persoana se liberează de răspundere penală dacă din ziua săvârșirii infracțiunii a expirat termenul de prescripție. Potrivit art.8 alin.(1) Cod de procedură penală, persoana acuzată de săvârșirea unei infracțiuni este prezumată nevinovată atâta timp cât vinovăția sa nu-i va fi dovedită și constatată printr-o hotărâre judecătorească de condamnare definitivă. Potrivit art.389 alin.(1), (4) pct. 3), (6) Cod de procedură penală, sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată. Sentința de condamnare se adoptă cu liberarea de pedeapsă în cazul expirării termenului de prescripție. La adoptarea sentinței de condamnare cu liberarea de pedeapsă, instanța argumentează în baza căror temeieri, prevăzute de Codul penal, adoptă sentința dată. Potrivit art.394 alin.(1) pct.1), 2), 4) Cod de procedură penală, partea descriptivă a sentinței de condamnare trebuie să cuprindă descrierea faptei criminale, considerată ca

fiind dovedită, probele pe care se întemeiază concluziile instanței de judecată și motivele pentru care instanța a respins alte probe. În corespundere cu art.395 alin.(1) pct. 2) și 3) Cod de procedură penală, în dispozitivul sentinței de condamnare trebuie să fie arătate constatarea că inculpatul este vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de legea penală, categoria și mărimea pedepsei aplicate inculpatului. În caz dacă instanța îl găsește pe inculpat vinovat, dar îl liberează de pedeapsă pe baza prevederilor respective ale Codului penal, ea este datoare să menționeze aceasta în dispozitivul sentinței. În corespundere cu art.417 alin.(1) pct. 8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel trebuie să cuprindă temeiurile de fapt și de drept care au dus la admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției.

Colegiul penal lărgit notează că, hotărârile pronunțate de instanțele de fond trebuie să fie motivate atât în fapt, cât și în drept, în corespundere cu prevederile legislației în vigoare, pentru a permite instanței superioare de a verifica corespunderea hotărârii pronunțate cu legea. Necesită a se avea în vedere că nu numai nemotivarea hotărârii, dar și motivarea insuficientă sau motivarea în termeni generali, vagi, reprezintă motiv de casare. Nemotivarea ca o omisiune esențială apare astfel ca un viciu de procedură.

Totodată, Colegiul penal lărgit ține să menționeze că potrivit art.436 alin.(2) Cod de procedură penală, pentru instanța de rejudecare, indicațiile instanței de recurs sunt obligatorii în măsura în care situația de fapt rămâne cea care a existat la soluționarea recursului.

Colegiul penal lărgit constată că aceste prevederi legale, deși sunt obligatorii, nu au fost respectate pe deplin la judecarea cauzei în apel, iar erorile admise nu pot fi corectate în ordinea procedurii de recurs, întrucât decizia contestată nu conține motive clare pe care se întemeiază soluția pronunțată.

După cum rezultă din dosar, fiind investită cu judecarea cauzei în ordine de apel, potrivit deciziei atacate cu recurs, instanța de apel a ajuns la concluzia admiterii apelurilor și casarea parțială a sentinței primei instanțe, inclusiv din alte motive, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care s-a dispus încetarea procesul penal în privința lui Vutcariova Ecaterina în comiterea infracțiunii prevăzute de art.361 alin.(2) lit. b) Cod penal, în legătură cu intervenirea termenului de prescripție prevăzut de art.60 alin.(1) lit. b) Cod penal.

Vutcariova Ecaterina a fost recunoscută vinovată și condamnată în baza art.190 alin.(5) Cod penal la 8 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis pentru femei, cu privarea de dreptul de a practica activitate economică pe termen de 3 ani.

Procesul penal în privința lui Luca Isidor în comiterea infracțiunii prevăzute de art.361 alin.(2) lit. b) Cod penal a fost încetat în legătură cu intervenirea termenului de prescripție prevăzut de art.60 alin.(1) lit. b) Cod penal.

Luca Isidor a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.190 alin.(5) Cod penal la 8 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a practica activitate economică pe termen de 3 ani.

La acest aspect, instanța de recurs constată că instanța de apel nu a desființat total sentința, cu rejudecarea cauzei potrivit regulilor generale pentru examinarea cauzelor în

primă instanță, menținând, în dispozitiv, parțial o sentință nemotivată și neîntemeiată legal, nefiind clar ce a casat și ce a menținut din sentința contestată.

Mai mult, instanța de apel, dispunând încetarea procesului penal în privința inculpaților pe art.361 alin.(2) lit. b) Cod penal, a omis să indice în temeiul cărui punct, din cele prevăzute la art.391 alin.(1) Cod penal, încetează procesul penal.

Astfel, se reține că, instanța de apel a dispus încetarea procesului penal în privința inculpaților, conducându-se de prevederile art.332 alin.(1) Cod de procedură penală.

Potrivit descriptivului și dispozitivului deciziei recurate, se atestă că instanța de apel a reținut drept temei de încetare a procesului penal, prevederile art.60 Cod penal - intervenirea termenului de prescripție de tragere la răspundere penală.

În acest context instanța de recurs ține să accentueze, că potrivit prevederilor art.332 alin.(1) Cod de procedură penală, în cazul în care, pe parcursul judecării cauzei, se constată vreunul din temeiurile prevăzute în art.art.275 pct. 5)–9), 285 alin.(1) pct. 1), 2), 4), 5) Cod de procedură penală precum și în cazurile prevăzute în art.53-60 Cod penal, instanța, prin sentință motivată, încetează procesul penal în cauza respectivă.

Din alineatul (5) al aceleiași norme rezultă că, în cazul prevăzut la art.275 pct. 4) Cod de procedură penală, încetarea procesului penal nu se admite fără acordul inculpatului și în acest caz, procedura continuă în mod obișnuit.

Conform art.275 pct.4) Cod de procedură penală, urmărirea penală nu poate fi pornită, iar dacă a fost pornită, nu poate fi efectuată, și va fi încetată în cazurile în care a intervenit termenul de prescripție sau amnistia.

Totodată, potrivit prevederilor art.53 lit. g) Cod penal, persoana care a săvârșit o faptă ce conține semnele componentei de infracțiune poate fi liberată de răspundere penală de către procuror în cadrul urmăririi penale și de către instanța de judecată la judecarea cauzei în cazul prescripției de tragere la răspundere penală.

Prin urmare, Colegiul penal lărgit constată că soluția instanței de apel cu privire la încetarea procesului penal pe art.361 alin.(2) lit. b) Cod penal, în privința inculpaților în legătură cu intervenirea termenului de prescripție prevăzut de art.60 alin.(1) Cod penal este greșită și nu poate fi menținută, deoarece aceasta contravine prevederilor legale enunțate mai sus, or pe tot parcursul desfășurării procesului penal, inculpații Vutcariova Ecaterina și Luca Isidor au pledat nevinovați, aducând în acest sens diferite argumente, iar această poziție a inculpaților contravine din start prevederilor art.332 alin.(5) Cod de procedură penală și denotă imposibilitatea încetării procesului penal în ședința de judecată, din motivul intervenirii termenului de prescripție de tragere la răspundere penală.

Ca urmare, Colegiul penal lărgit constată că, soluția instanței de apel contravine esenței prevederilor legale citate și temeiurilor de încetare a procesului penal în contextul în care inculpații Vutcariova Ecaterina și Luca Isidor, vinovăția de săvârșirea faptelor încriminate, nu au recunoscut. La caz, nefiind clar ce fel de hotărâre a fost pronunțată - de încetare a procesului penal pe motive de reabilitare, nereabilitare, sau o hotărâre de condamnare, în descriptivul și dispozitivul hotărârii adoptate fiind prezente elementele ambelor categorii de asemenea hotărâri judiciare, care prin esența lor se exclud reciproc.

În continuare, Colegiul penal lărgit menționează că, prin decizia Colegiului penal

lărgit al Curții Supreme de Justiție din 06 decembrie 2016, decizia instanței de apel a fost casată total cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată pe motiv că instanța de apel nu a îndeplinit cerințele statuate în art.art.101, 414, 417 Cod de procedură penală, indicând că la rejudecare, instanța urmează să țină cont de prevederile art.436 alin.(2) Cod de procedură penală.

Astfel, Colegiul penal lărgit constată faptul ignorării prevederilor art.436 alin.(2) Cod de procedură penală de către instanța de apel, care stipulează, că „, pentru instanța de rejudecare, indicațiile instanței de recurs sânt obligatorii în măsura în care situația de fapt rămâne cea care a existat la soluționarea recursului”.

Din conținutul părții descriptive a deciziei atacate, rezultă că instanța de apel, rejudecând cauza în al doilea set de proceduri, contrar prevederilor art.101, 414, 417, 436 Cod de procedură penală nu a întreprins toate măsurile necesare de a elucida circumstanțele esențiale ale cauzei, fără a evalua și a exclude în totalitate divergențele apărute la faza de urmărire penală, menționate de instanța de recurs ordinar, prin decizia Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 06 decembrie 2016.

Instanța de apel la rejudecarea cauzei a omis să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apelurile declarate, și cele repetate în recursurile ordinare, inclusiv asupra celor reproduse **în concluziile scrise prezentate de către avocatul Eugen Rusu în apărarea inculpaților Vutcariova Ecaterina și Luca Isidor,** în felul și esența probatorie în care acestea au fost enunțate.

Astfel, instanța de apel nu s-a expus asupra argumentelor invocate repetat de partea apărării în cadrul examinării cauzei în instanța de apel și anume, asupra încetării procesului penal pe motivul încălcării prevederilor art.63 alin.(2) pct.3), alin.(3) Cod de procedură penală, din motiv că a fost depășit termenul de menținere a inculpatului Luca Isidor în calitate de bănuit și că acțiunile ulterioare de urmărire penală îndreptate împotriva acestuia sânt lovite de nulitate.

De asemenea, instanța de apel a omis să se pronunțe asupra legalității reluării urmăririi penale prin Ordonanța Procuraturii r-lui Ungheni din 10.09.2010, prin care a fost anulată ordonanța procurorului Dumitru Fortuna din 04.08.2010 și prin Ordonanța Procuraturii r-lui Ungheni din 28.01.2011, prin care a fost anulată ordonanța procurorului Veaceslav Todiriță din 03.01.2011, în temeiul cărora a fost dispusă încetarea urmăririi penale în privința lui Luca Isidor din motivul lipsei în acțiunile acestuia a elementelor infracțiunii prevăzute de art.190 alin.(5) Cod penal, or, potrivit prevederilor art. 409 alin.(2) Cod de procedură penală, în limitele prevederilor arătate în alin.(1), instanța de apel este obligată ca, în afară de temeiurile invocate și cererile formulate de apelant, să examineze aspectele de fapt și de drept ale cauzei, însă fără a înrăutăți situația apelantului.

La fel, Colegiul penal lărgit menționează că, instanța de apel a omis să aprecieze circumstanțele de fapt și de drept ale speței prin prisma deciziei Curții Supreme de Justiție nr.4-1ril-2/2014 din 20.03.2014 „Cu privire la determinarea modului unitar de interpretare și aplicare a prevederilor art.361 alin.(1) Cod penal”.

În ceia ce privește învinuirea înaintată inculpaților Vutcariova Ecaterina și Luca Isidor în baza art.190 alin.(5) Cod penal, Colegiul penal lărgit reține că instanța de apel nu

a descris și constatat, mijloacele și modul săvârșirii ei, forma și gradul de vinovăție, motivele și consecințele infracțiunii, raportate la circumstanțele invocate în actul de învinuire, iar menționarea în descriptivul deciziei atacate precum că: „...Luca Isidor împreună cu Vutcariova Ecaterina, ca reprezentanți și prin intermediul SRL „Ialcom-Agro”, au transferat pe contul SRL „Cidonia” 388 554 lei, iar restul 208 434 lei i-au însușit”, nu echivalează cu constatarea faptei încriminate inculpatului și considerată ca fiind dovedită.

Mai mult, instanța a afirmat că inculpații au cauzat părții vătămate un prejudiciu material în valoare de 208 434 lei pe care i-au însușit, fără a indica însă, care sunt probele administrate în mod legal, din care ar rezulta faptul însușirii respectivei sume de bani, în condițiile în care din materialele cauzei rezultă că producția fructiferă furnizată de către SRL „Cidonia” a fost recepționată de către SRL „Ialcom Agro” și tot atunci, exportată în Republica Belarus entității ÎI „Vacanova Tatiana”, care s-a achitat pentru marfa recepționată prin transfer la contul bancar al SRL „Ialcom Agro”, iar acuzatorul de stat nu a prezentat careva informații din care ar rezulta că sumele bănești în valoare de 208 434 lei au fost în vreun fel extrase de către inculpați de pe conturile întreprinderii nominalizate. Or, potrivit doctrinei și practicii judiciare escrocheria se consideră consumată în cazul în care bunul a fost dobândit de la victimă și infractorul are posibilitatea reală de a o folosi sau dispune de ea la dorința sa personală.

Totodată, instanța de apel a depășit limitele învinuirii formulate constatând că: „*transmiterea benevolă de SRL „Cidonia” sub influența înșelăciunii și abuzului de încredere a caiselor lui Luca Isidor, în afară de probele indicate supra, se mai confirmă și prin declarațiile inculpatei Vutcariova Ecaterina, care a declarat că, anterior procurării produselor de la SRL „Cidonia”, ei au procurat produse agricole de la SRL „Faunas Vladnic” achitându-se integral pentru producția procurată. Prin urmare 100% pentru tranzacțiile cu SRL „Faunas Vladnic” reprezentanții acestora au căpătat un procent de încredere în persoana lor și directorul întreprinderii menționate au avut încredere în ei, declarații similare depunând și Luca Isidor. Ulterior, aceștia l-au recomandat ca o persoană de încredere pe Luca Isidor reprezentanților SRL „Cidonia”, fapt confirmat prin declarațiile reprezentanților părții vătămate*”, indicând în acest fel, circumstanțe și calificative care nu se regăsesc în actul de învinuire.

În același timp, constatând că întreprinderea „Ialcom Agro” nu era în stare să achite integral pentru marfa procurată”, instanța a concluzionat în continuare divergent și dubios, contrazicându-se totalmente, atunci când a invocat că vinovăția inculpaților se probează prin registrele de livrări și procurări ale SRL „Ialcom Agro”, prin care se atestă faptul că societatea în cauză în perioada de timp iulie 2009 - februarie 2010 a avut procurări de mărfuri și servicii în sumă totală de 755 022,26 lei, iar livrări de mărfuri și servicii în sumă totală de 1 704 656,91 lei, având astfel posibilitate reală de achitare a sumei restante către SRL „Cidonia”, precum și actul de control al IFS Ialoveni nr.471969 din 29.09.2009 petrecut la SRL „Ialcom Agro”, prin care se confirmă că societatea în cauză a practicat activitate economico-financiară și a avut posibilitate de a-și onora obligațiunile contractuale față de SRL „Cidonia”.

La fel, Colegiul penal lărgit reține că instanța de apel și-a întemeiat concluziile pe probe neverificate în ședința de judecată a instanței de apel și neconsemnate în procesul-verbal, cum ar fi: declarațiile martorilor Vacanova Tatiana și Leahu Anatolie, fără a fi audiați în ședința de judecată a instanței de apel, conform prevederilor art.415 alin.(2¹) Cod de procedură penală.

În contextul dat, Colegiul penal lărgit specifică faptul că, pentru corectitudinea judecării prezentei cauze este important de a analiza minuțios toate probele acumulate în dosar, întrucât aprecierea probelor este unul din cele mai importante momente ale procesului penal, iar justa apreciere contribuie la elucidarea adevărului și la echitatea procedurii desfășurate pentru toate părțile la proces. Pe când în decizia instanței de apel lipsește analiza și aprecierea probelor invocate de apărare.

Prin urmare, reieșind din faptul neschimbării situației faptice la momentul rejudecării cauzei, instanța de apel a neglijat indicațiile specificate de către instanța de recurs, nu a motivat convingător temeiurile pe care se întemeiază soluția adoptată, repetând practic erorile efectuate de către instanța de apel la judecarea cauzei anterior în ordine de apel, schimbând soluția cu o motivare ce contravine probelor.

Colegiul penal lărgit constată că, instanța de apel, examinând cauza, nu a ținut cont de prevederile art.101 Cod de procedură penală și n-a respectat întocmai prevederile art.art.414 și 417 alin.(1) pct.8) Cod de procedură penală, erori de drept ce se încadrează în cele prevăzute de pct.6) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, respectiv confirmându-se temeinicia recursurilor ordinare declarate de recurenți.

Colegiul penal lărgit menționează că, erorile comise de către instanța de apel, nu pot fi reparate de către instanța de recurs în prezenta procedură, de aceea decizia instanței de apel urmează a fi casată, cu dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Ținând cont de faptul că procedura de examinare în apel a cauzei penale privindu-i pe Vutcariova Ecaterina Ivan și Luca Isidor Semion a fost declanșată și la cererea de apel ale reprezentantului părții vătămate, Colegiul dispune și admiterea recursului ordinar al reprezentantului părții vătămate SRL „Cidonia”, Bulgac Ivan pentru a acorda instanței de apel posibilitatea examinării mult aspectuală a cauzei penale și a da răspuns, inclusiv la toate argumentele invocate de către recurenți întru respectarea dreptului la un proces echitabil, garantat de art.6 din CEDO.

La rejudecarea cauzei instanța de apel urmează să se conducă de prevederile art.436 Cod de procedură penală, care prevăd procedura de rejudecare și limitele acesteia: să înlăture erorile constatate mai sus, ținând cont de motivele casării deciziei atacate și să pronunțe o hotărâre legală și întemeiată, în conformitate cu prevederile art.417 Cod de procedură penală.

10. În conformitate cu art.art.434, 435 alin.(1) pct.2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit

DECIDE :

Admite recursurile ordinare declarate de către reprezentantul părții vătămate SRL „Cidonia”, Bulgac Ivan, de către inculpatul Luca Isidor, de către inculpata Vutcariova Ecaterina, de către avocatul Rusu Eugen în numele inculpaților și de către avocații Caldîba Veronica și Caldîba Vitalie în numele inculpaților, casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 30 septembrie 2020, în cauza penală în privința lui ***Vutcariova Ecaterina xxxx*** și ***Luca Isidor xxxxx***, cu dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Vutcariova Ecaterina xxxx și ***Luca Isidor xxxx*** urmează a fi eliberați din penitenciar, dacă în privința acestora nu este aplicată măsura preventivă sub formă de arest sau dacă nu execută pedeapsa cu închisoare în baza altor hotărâri judecătorești.

Decizia nu se supune căilor de atac.

Decizia motivată se va pronunța la **29 iulie 2021**.

Președinte

Toma Nadejda

Judecători

Țurcan Anatolie

Timofti Vladimir

Cobzac Elena

Boico Victor